Az Európai Unió
Hivatalos Lapja

C 185

57. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2014. június 17.

Tartalom

IV *Tájékoztatások*

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Európai Bizottság

2014/C 185/01 Euroátváltási árfolyamok 1

2014/C 185/02 A Bizottság határozata (2014. június 10.) a Bizottság által a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet értelmében nem együttműködő harmadik országként azonosíthatónak tekintett harmadik országok értesítéséről 2

2014/C 185/03 A Bizottság határozata (2014. június 10.) a Bizottság által a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet értelmében nem együttműködő harmadik országként azonosíthatónak tekintett harmadik ország értesítéséről 17

2014/C 185/04 A pénzforgalomba szánt euróérmék új nemzeti előlapja 32

2014/C 185/05 Az Európai Bizottság nyilatkozata az 1082/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti, az egészségügyi ellenintézkedések beszerzéséről szóló közös közbeszerzési megállapodás 7. cikkének (3) bekezdéséről 33

HU

A TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

2014/C 185/06 A Bizottság közleménye a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló 1008/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 17. cikkének (5) bekezdése alapján – Pályázati felhívás menetrend szerinti légi járatok közszolgáltatási kötelezettség alapján történő üzemeltetésére ([1]) 34

2014/C 185/07 Felszámolási intézkedés – Határozat felszámolási eljárás megindításáról a következővel szemben: LA VIE ANONIMI ELLINIKI ASZFALISZTIKI ETAIRIA IGEIÁSZ *(Közzététel a biztosítóintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. március 19-i 2001/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 14. cikke alapján.)* 35

V *Hirdetmények*

KÖZIGAZGATÁSI ELJÁRÁSOK

Európai Parlament

2014/C 185/08 Pályázati felhívás IX-2015/01. – „Az európai szintű politikai pártoknak nyújtott támogatások” 36

2014/C 185/09 Pályázati felhívás IX-2015/02. sz. – „Támogatások az európai szintű politikai alapítványok részére” 41

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

Európai Bizottság

2014/C 185/10 Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám: M.7209 – Faurecia/Magneti Marelli/JV) – Egyszerűsített eljárás alá vont ügy ([1]) 45

2014/C 185/11 Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám: M.7294 – Carlyle/Haier Group/Haier Biomedical and Laboratory Product) – Egyszerűsített eljárás alá vont ügy ([1]) 46

([1]) EGT-vonatkozású szöveg

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Euroátváltási árfolyamok ([1])

2014. június 16.

(2014/C 185/01)

1 euro =

	Pénznem	Átváltási árfolyam		Pénznem	Átváltási árfolyam
USD	USA dollár	1,3532	CAD	Kanadai dollár	1,4724
JPY	Japán yen	137,81	HKD	Hongkongi dollár	10,4893
DKK	Dán korona	7,4571	NZD	Új-zélandi dollár	1,5611
GBP	Angol font	0,79740	SGD	Szingapúri dollár	1,6927
SEK	Svéd korona	9,0005	KRW	Dél-Koreai won	1 380,77
CHF	Svájci frank	1,2176	ZAR	Dél-Afrikai rand	14,5266
ISK	Izlandi korona		CNY	Kínai renminbi	8,4248
NOK	Norvég korona	8,1190	HRK	Horvát kuna	7,5805
BGN	Bulgár leva	1,9558	IDR	Indonéz rúpia	15 999,04
CZK	Cseh korona	27,438	MYR	Maláj ringgit	4,3650
HUF	Magyar forint	307,51	PHP	Fülöp-szigeteki peso	59,436
LTL	Litván litász/lita	3,4528	RUB	Orosz rubel	46,9129
PLN	Lengyel zloty	4,1425	THB	Thaiföldi baht	43,781
RON	Román lej	4,3963	BRL	Brazil real	3,0187
TRY	Török líra	2,8979	MXN	Mexikói peso	17,6505
AUD	Ausztrál dollár	1,4426	INR	Indiai rúpia	81,4220

([1]) *Forrás*: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2014. június 10.)

a Bizottság által a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet értelmében nem együttműködő harmadik országként azonosíthatónak tekintett harmadik országok értesítéséről

(2014/C 185/02)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 32. cikkére,

mivel:

1. **BEVEZETÉS**

(1) Az 1005/2008/EK rendelet (a továbbiakban: IUU-rendelet) létrehozza a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat (a továbbiakban: IUU-halászat) megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló uniós rendszert.

(2) Az IUU-rendelet VI. fejezete meghatározza a nem együttműködő harmadik országok azonosításával, a nem együttműködő harmadik országként azonosított országokkal szembeni démarche-okkal, a nem együttműködő országok listájának összeállításával, a nem együttműködő országok listájáról való törléssel, a nem együttműködő harmadik országok listájának nyilvánosságával és a sürgősségi intézkedésekkel kapcsolatos eljárást.

(3) Az IUU-rendelet 32. cikkével összhangban a Bizottságnak értesítenie kell a harmadik országokat arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő országként azonosítja őket. Az ilyen értesítés előzetes jellegű. A harmadik országok nem együttműködő országként való azonosításának eshetőségéről szóló értesítést az IUU-rendelet 31. cikkében megállapított kritériumokra kell alapozni. A Bizottságnak továbbá ezen országokkal szemben a 32. cikkben meghatározott valamennyi lépést meg kell tennie. A Bizottságnak az értesítésben fel kell tüntetnie különösen az ilyen azonosítás alapjául szolgáló lényeges tényeket és megfontolásokat, továbbá az érintett országok számára lehetőséget kell biztosítania a válaszadásra, valamint az azonosítást cáfoló bizonyítékok, vagy adott esetben a javításra irányuló cselekvési terv és a helyzet rendezése érdekében hozott intézkedések ismertetésére. A Bizottság az érintett harmadik országoknak az értesítés megválaszolásához megfelelő időt, a helyzet orvoslásához pedig ésszerű időt köteles biztosítani.

(4) Az IUU-rendelet 31. cikke értelmében az Európai Bizottság azonosíthatja azokat a harmadik országokat, amelyeket az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országnak tekint. Egy harmadik ország akkor azonosítható nem együttműködő harmadik országként, ha elmulasztja a nemzetközi jog szerint a lobogó, a kikötő, a forgalomba hozatal szerinti vagy a parti államként ráháruló azon kötelezettség teljesítését, hogy intézkedést hozzon az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására.

(5) A nem együttműködő harmadik országok azonosítása kapcsán figyelembe kell venni az IUU-rendelet 31. cikkének (2) bekezdése szerinti valamennyi információt.

(6) Az IUU-rendelet 33. cikkével összhangban a Tanács összeállíthatja a nem együttműködő országok listáját. Ezen országokkal szemben többek között az IUU-rendelet 38. cikkében megállapított intézkedések alkalmazandók.

(7) Az IUU-rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében a hitelesített fogási tanúsítványok lobogó szerinti harmadik országoktól való elfogadásának feltétele a Bizottságnak címzett értesítés azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó rendelkezésekről, amelyeket a halászhajóiknak teljesíteniük kell.

[1] HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

(8) Az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság az említett rendelet végrehajtásához kapcsolódó területeken igazgatási együttműködést folytat a harmadik országokkal.

2. A PÁPUA ÚJ-GUINEA FÜGGETLEN ÁLLAMMAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

(9) A Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkével összhangban 2010. február 4-ével megkapta Pápua Új-Guinea Független Állam (a továbbiakban: Pápua Új-Guinea) lobogó szerinti államként küldött értesítését.

(10) 2011. november 7. és 11. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) támogatásával ellenőrző látogatást tett Pápua Új-Guineában.

(11) Az ellenőrző látogatás célja Pápua Új-Guineának a halászhajói által teljesítendő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó rendelkezéseivel, illetve Pápua Új-Guinea által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek végrehajtása, valamint az uniós fogási tanúsítási rendszer végrehajtásához kapcsolódó követelmények és szempontok teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.

(12) Az ellenőrző látogatásról szóló záró jelentést 2012. február 15-én küldték el Pápua Új-Guineának.

(13) Pápua Új-Guinea az ellenőrző látogatásról szóló záró jelentéssel kapcsolatos észrevételei 2012. május 25-én érkeztek meg.

(14) A Bizottság az első látogatás nyomán hozott intézkedések nyomon követésére 2012. november 7. és 16. között ellenőrző látogatást tett Pápua Új-Guineában.

(15) Pápua Új-Guinea 2013. január 3-án további információkat nyújtott be.

(16) Az ellenőrző látogatásról szóló záró jelentést 2013. március 7-én kézbesítették Pápua Új-Guineának.

(17) Pápua Új-Guinea a 2012. novemberi ellenőrző látogatásról szóló jelentéssel kapcsolatban 2013. július 5-én észrevételeket nyújtott be.

(18) 2013. július 12-én találkozóra került sor Pápua Új-Guinea és a Bizottság szolgálatai között.

(19) 2013. október 9-én a Bizottság írásbeli észrevételeket juttatott el Pápua Új-Guinea részére, hangsúlyozva a konkrét intézkedések és reformok szükségességét a leglényegesebb és legsürgősebb kérdések kezelése érdekében.

(20) 2013. november 11-én és 2013. december 4-én kelt írásbeli válaszában Pápua Új-Guinea további információkat nyújtott be.

(21) 2013. december 12-én találkozóra került sor Pápua Új-Guinea és a Bizottság szolgálatai között.

(22) Pápua Új-Guinea 2014. január 6-án további információkat nyújtott be.

(23) Pápua Új-Guinea tagja a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottságnak (WCPFC). Pápua Új-Guinea ratifikálta az Egyesült Nemzetek 1982. évi Tengerjogi Egyezményét (UNCLOS) és az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló 1995. évi megállapodást (UNFSA). Részes a Dél-csendes-óceáni Fórum Halászati Ügynökségére (FFA) vonatkozó egyezményben ([1]) és a közös érdekű halászati gazdálkodásban való együttműködésről szóló Naurui Megállapodásban (PNA) ([2]).

([1]) http://www.ffa.int/

([2]) Naurui Megállapodás (http://www.ffa.int/node/93#attachments).

(24) Annak megállapítása érdekében, hogy Pápua Új-Guinea eleget tesz-e a (23) preambulumbekezdésben említett nemzetközi megállapodásokban előírt, valamint a (23) preambulumbekezdésben említett releváns regionális halászati gazdálkodási szervezetek (RFMO-k) által meghatározott, lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként rá háruló nemzetközi kötelezettségeknek, a Bizottság minden szükségesnek tartott információt összegyűjtött és megvizsgált.

(25) A Bizottság továbbá felhasznált a WCPFC által közzétett, rendelkezésre álló adatokból nyert információkat, valamint nyilvánosan elérhető információkat is.

3. PÁPUA ÚJ-GUINEA NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

(26) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként Pápua Új-Guineára háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt paramétereket vette figyelembe.

3.1. Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikkének (4) bekezdése)

(27) A Pápua Új-Guinea lobogója alatt közlekedő hajókkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az RFMO-k hajókat tartalmazó listáiból származó információk alapján az IUU-hajók ideiglenes vagy végleges listáin nem szerepelnek ilyen hajók, és olyan, korábban Pápua Új-Guinea lobogója alatt közlekedő, jogellenes tevékenységet folytató hajókról sincsenek adatok, amelyek alapján a Bizottság megvizsgálhatná, hogy Pápua Új-Guinea a 31. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerinti ismétlődő IUU-halászati tevékenységekkel szemben hogyan lép fel.

(28) A Bizottság a 31. cikk (4) bekezdésének b) pontja alapján megvizsgálta az IUU-halászatból származó halászati termékeknek a pápua új-guineai piacra jutásával kapcsolatban Pápua Új-Guinea által hozott intézkedéseket is.

(29) A Bizottságnak a rendelkezésére álló összes információ értékelésén alapuló megítélése szerint Pápua Új-Guinea nem tudja biztosítani, hogy Pápua Új-Guineába vagy a Pápua Új-Guineában található feldolgozóüzemekbe kerülő halászati termékek ne IUU-halászatból származzanak. Ennek oka rendszerszintű problémákban keresendő, amelyek rontják a pápua új-guineai hatóságok lehetőségeit, hogy nyomon kövessék a fogásokat, mivel nem áll rendelkezésükre hivatalos információ a kirakott, importált és/vagy feldolgozott halakra vonatkozóan. A Bizottság értékelésének alapját képező legfontosabb elemek összefoglalása az alábbiakban található.

(30) Pápua Új-Guinea joghatósága alá tartozó vizeken a fő halászati tevékenységeket nem Pápua Új-Guinea lobogója alatt közlekedő hajók végzik, hanem külföldi lobogó alatt közlekedő, Pápua Új-Guinea kikötőit rendszeresen használó hajók. A WCPFC Tudományos Bizottsága 2012. évi 8. ülésére [1] készített jelentésében PNG beszámol arról, hogy Pápua Új-Guinea vizein 2011-ben összesen 251 hajó (nevezetesen 35 horogsoros és 216 erszényes kerítőhálós hajó) tevékenykedett. A 216 erszényes kerítőhálós hajóból tíz közlekedett Pápua Új-Guinea lobogójával, 39 Pápua Új-Guinea által bérelt hajó volt (belföldről induló külföldi lobogó alatt közlekedő hajók) és 167 volt külföldi hajó, amely hozzáférési megállapodások alapján halászott. A bizottsági ellenőrző látogatás során hasonló tájékoztatást adtak. 2012 novemberében Pápua Új-Guinea úgy tájékoztatta a Bizottságot, hogy 214 erszényes kerítőhálós hajónak volt engedélye Pápua Új-Guinea vizein való halászatra, és a teljes kifogható mennyiség (TAC) szintje meghaladta a 700 000 metrikus tonnát (720 000 metrikus tonna Pápua Új-Guinea által a Bizottsággal annak 2011. évi ellenőrző látogatása [2] során közöltek szerint).

---

[1] WCPFC Tudományos Bizottság nyolcadik rendes ülése, 2012. augusztus 7–15., Busan, Koreai Köztársaság, Éves jelentés a Bizottság részére, 1. rész: Halászati kutatási és statisztikai információk, Pápua Új-Guinea, WCPFC-SC8-AR/CCM-18 (http://www.wcpfc.int/doc/AR-CCM-18/Papua-New-Guinea-2).

[2] A Pápua Új-Guinea Nemzeti Halászati Hatósága által a Bizottság 2011. novemberi ellenőrző látogatása során beterjesztett anyagból (Pápua Új-Guinea halászatának áttekintése az EU IUU-rendelete végrehajtásának helyzetével kapcsolatban), valamint Pápua Új-Guinea 2000. évi halászati gazdálkodási rendeletéből (hitelesítve 2000. október 25-én és hivatalos közlönyben közzétéve 2000. november 23-án) nyert információ (http://www.fisheries.gov.pg/LinkClick.aspx?fileticket=25a9q0dguoo%3d&tabid=86).

(31) Tekintettel a Pápua Új-Guineában terjeszkedőben levő tonhalfeldolgozó iparra, a Bizottság elemezte az iparág tevékenységeivel együtt járó helyzetet és az esetleges hatást, amelyet e műveletek gyakorolhatnak az IUU-halászatból származó halászati termékek piacra jutására.

(32) A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési terv (IPOA IUU) iránymutatást ad a piaccal kapcsolatos nemzetközileg elfogadott intézkedésekről, amelyek az IUU-halászatból származó halak és halászati termékek kereskedelmének csökkentését vagy megszüntetését mozdítják elő. Az IPOA IUU 71. pontjában azt is javasolja, hogy az államok tegyenek lépéseket piacaik átláthatóságának javítása érdekében, lehetővé téve a halak és halászati termékek nyomon követhetőségét. Ugyanígy, az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet (FAO) felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexe (FAO magatartási kódex), és különösen annak 11. cikke felvázolja a kifogást követő szakaszok és a felelős nemzetközi kereskedelem helyes gyakorlatait. A 11. cikk (1) bekezdésének (11) pontja arra kéri az államokat, hogy a halak és halászati termékek eredetének megbízhatóbb azonosítása révén törekedjenek a halak és halászati termékek nemzetközi és belföldi kereskedelmének a helyes állományvédelmi és gazdálkodási gyakorlatokkal való összhangjára.

(33) Pápua Új-Guineában lefolytatott 2011. és 2012. évi ellenőrző látogatásai során a Bizottság Pápua Új-Guinea Nemzeti Halászati Hatóságával (NFA) együtt felkeresett több, Pápua Új-Guineában létrehozott tonhalfeldolgozó üzemet, illetve találkozott üzemeltetőikkel.

(34) Nyersanyaguk egy részét a feldolgozóüzemek helyi anyakikötővel rendelkező, de külföldi lobogó alatt közlekedő hajókról kapják, amelyek hajóbérleti megállapodások alapján működnek. A 2012-ben a WCPFC Tudományos Bizottságának ([1]) benyújtott jelentésében Pápua Új-Guinea közölte, hogy 2011-ben 39 aktív bérelt hajó halászott Pápua Új-Guinea vizein és azokon túl egyaránt, a legtöbb erőkifejtést Pápua Új-Guinea vizein valósítják meg (az elmúlt 4 évben átlagosan 74 % felett). E hajók némelyike olyan ország lobogója alatt hajózik, amellyel 2012. november 15-én a Bizottság azt közölte, hogy a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet értelmében nem együttműködő harmadik országként azonosíthatónak tekinti.

(35) A Bizottság 2012. novemberi ellenőrző látogatása során az NFA 8 Pápua Új-Guinea által bérelt, Vanuatu lobogója alatt közlekedő hajót jelentett, míg az egyik bérlő pápua új-guineai feldolgozóüzem azt közölte, hogy 14 működő bérelt hajója közül 12 hajózik az említett lobogó alatt. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Vanuatu által hitelesített fogási tanúsítványok nem elfogadhatóak, mert Vanuatu lobogó szerinti államként az IUU-rendelet 20. cikkével összhangban küldött értesítését a Bizottság nem fogadta el, következésképpen a Vanuatu hajói által fogott halászati termékek importja tilos. Ráadásul 2012. november 15-i bizottsági határozatában ([2]) a Bizottság értesítette Vanuatut nem együttműködő harmadik országként való azonosításának lehetőségéről.

(36) A (35) preambulumbekezdésben említett feldolgozóüzem üzemeltetője átadta a Bizottságnak a 2012. évre vonatkozóan a nyersanyagok átvételéről szóló havi jelentéseit, amelyek részletes vállalati információkat tartalmaznak a hajóról, a halászhajó által megtett útról és a kirakodott halakról. Pápua Új-Guinea hatóságai a vállalatok által kirakodási információként szolgáltatott „havi beérkezési jelentésekre" támaszkodnak ahelyett, hogy maguk ellenőriznék a kirakodást, beleértve a szükséges részletek – úgymint kirakott súly fajonként, utanként, hajónként – hivatalos felmérését. Pápua Új-Guinea hatóságai a Bizottság ellenőrző látogatásának idején megerősítették, hogy a kirakodásokat sem a halászati, sem a vámhatóságok nem ellenőrzik. Harmadik országok lobogója alatt közlekedő hajók által fogott, a feldolgozóüzemekbe kerülő nyersanyag vámfizetéssel járó importeljáráson nem esik át, és exportálásáig vámfelügyelet alá sem kerül. Az ilyen termékeket nem lehet nyomon követni, és könnyen lehet, hogy észrevétlenül jutnak be Pápua Új-Guinea piacára.

([1]) WCPFC Tudományos Bizottság nyolcadik rendes ülése, WCPFC-SC8-AR/CCM-18.
([2]) HL C 354., 2012.11.17., 1. o.

(37) A feldolgozóüzem üzemeltetője a 2012. novemberi bizottsági ellenőrző látogatás során elmagyarázta, hogy pápua új-guineabeli feldolgozó tevékenységeinek nyersanyagellátását a feldolgozóüzem anyavállalata biztosítja, amely nem Pápua Új-Guineában van. A feldolgozóüzem üzemeltetője közli nyersanyagszükségletét az anyavállalattal, és – fizetés ellenében – szállítóhajók segítségével megkapja a kért mennyiségű kifogott tonhalat. Ugyancsak az anyavállalat felel a pápua új-guineabeli anyakikötővel rendelkező, külföldi lobogó alatt közlekedő bérelt hajók fogásának elhelyezéséért. Ezért a pápua új-guineabeli feldolgozóüzem nem rendelkezik információkkal e hajók tevékenységéről és arról, hogy mi történik az általuk fogott halakkal. Ezenkívül az üzemeltető tájékoztatta a Bizottságot, hogy előfordulhat, hogy feldolgozatlan halat értékesítenek pápua új-guineabeli más vállalatok számára. Pápua Új-Guinea hatóságai semmilyen tényleges ellenőrzést nem végeznek az üzemeltető által őrzött információkat illetően, és valójában soha nem ellenőrizték a vállalatot IUU-val kapcsolatos célból. Így a feldolgozóüzemből kikerülő termékek nyomon követhetősége nem garantálható.

(38) Pápua Új-Guinea hatóságai úgy tájékoztatták a Bizottságot, hogy a bérelt hajók Pápua Új-Guinea kizárólagos gazdasági övezetében (EEZ) működnek, és szabadon exportálhatják fogásukat. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy Pápua Új-Guinea tonhal-gazdálkodási terve 3. részének 36. cikke előírja a helyi anyakikötővel rendelkező külföldi halászhajók fogásainak Pápua Új-Guineában való kirakodását feldolgozás vagy egy kijelölt kikötőből pápua új-guineai exportként történő átrakás céljára.

(39) Továbbá a pápua új-guineai exportként történő nyilvántartás általában vagy az érintett termékek előzetes importját, vagy pápua új-guineai eredetét követeli meg. Ellenőrző látogatása során Pápua Új-Guinea vámhatóságai úgy tájékoztatták a Bizottságot, hogy a hajók tevékenységeiről nem rendelkeznek információval, és a Pápua Új-Guinea Nemzeti Halászati Hatósága által szolgáltatott információkra támaszkodnak. Ugyanakkor a vámhatóságok aggodalmukat fejezték ki azon nehézségek miatt, hogy néhány vállalat vagy tengerhajózási ügynök nem teljesíti a halászati termékek exportjának vagy átrakásának bejelentésével kapcsolatos vámkötelezettségét. Az árumozgásra való rálátás eme hiánya azt eredményezheti, hogy ellenőrizetlenül kerül hal Pápua Új-Guinea piacára, ami veszélyezteti a Pápua Új-Guinea hatóságai által kiállított bizonyítványok megbízhatóságát is.

(40) 2013. július 5-i beadványában Pápua Új-Guinea elismerte ellenőrzési és megfigyelési rendszere megerősítésének szükségességét, ideértve a halászati termékek nyomonkövethetőségének rendszerét, kirakodási nyilatkozatok bevezetését, valamint a rendszeres ellenőrzéseket és a vámhatóságokkal való együttműködés fokozását. Pápua Új-Guinea részéről hasonló kötelezettségvállalásokra került sor a 2013. december 12-i találkozón. A hatóságok elmagyarázták, hogy dolgoznak egy számítástechnikai rendszer megvalósításán, a kikötő szerinti állam intézkedéseinek eszközein, valamint a fogási tanúsítási eljárás fejlesztésén. Ezek az intézkedések erősítenék a nyomonkövethetési rendszert. Mindazonáltal a nyújtott tájékoztatás teljes egészében jövőbeli tervekre vonatkozott, konkrét, kézzelfogható eredménye még nincsen.

(41) Ráadásul a termékek nyomon követhetőségét Pápua Új-Guinea nemzeti törvényei, regisztrációs és engedélyezési rendszerei átláthatóságának hiánya is gátolja.

(42) A FAO magatartási kódex átláthatóságot javasol a halászati törvényekben és azok előkészítésében, valamint a vonatkozó irányelvek meghatározásában, a döntéshozatalban és a gazdálkodási folyamatokban (6. cikk (13) bekezdése, illetve 7. cikk (1) bekezdésének (9) pontja). Minden halászterület állományvédelmére, gazdálkodására és fejlesztésére vonatkozóan elveket és normákat állapít meg, és – többek között – kiterjed a halászatra, a feldolgozásra, valamint a halak és halászati termékek kereskedelmére, a halászati műveletekre és a halászati kutatásra is. A 11. cikk (2) bekezdésében és a 11. cikk (3) bekezdésében a FAO magatartási kódex azt is meghatározza, hogy a halak és halászati termékek nemzetközi kereskedelme nem veszélyeztetheti a halászterületek fenntartható fejlődését, továbbá átlátható intézkedéseken, valamint átlátható, egyszerű és átfogó törvényeken, rendeleteken és közigazgatási eljárásokon kell alapulnia.

(43) Ezért a Bizottság döntő fontosságú dokumentumnak tartja az engedélyt, amely lehetővé teszi a működési szabályoknak és feltételeknek (pl. halászati térségek: szigetek közötti vizek, kizárólagos gazdasági övezet, nyílt tengerekre való kijutás stb.), a tevékenység típusának, kijelölt kikötőknek vagy átrakodásnak a meghatározását. A 2011. évi bizottsági ellenőrző látogatás során megállapították és hangsúlyozták, hogy Pápua Új-Guinea hajónyilvántartási és -engedélyezési rendszere nem átlátható. Az alkalmassági szabályok és feltételek nem egyértelműek, nem átláthatóak és nem nyilvánosan elérhetőek a különféle típusú engedélyeket illetően (Pápua Új-Guinea lobogója alatt közlekedő hajók, Pápua Új-Guinea által bérelt hajók és harmadik országok hajói hozzáférési megállapodások alapján). Pápua Új-Guinea tonhal-gazdálkodási terve ([1]) csak iránymutatásokkal szolgál a tonhalra halászó hajók működésére vonatkozóan, de e működés feltételeit közelebbről nem határozza meg. Pápua Új-Guinea azt válaszolta a bizottsági ellenőrző látogatásról készült jelentésre, hogy különleges feltételeket tartanak fenn azon hajókra vonatkozóan, amelyeket Pápua Új-Guinea gazdasági fejlődésével kapcsolatos nemzeti érdeke szempontjából jelentősnek tartanak, a kis fejlődő szigetállamok fejlődési törekvéseivel összhangban.

(44) Az átláthatóság és egyértelműség e hiánya jelentős hatással járó zavaros helyzetet teremt, különösen mert a pápua új-guineai halászati engedélyek mintegy 80 %-ára nyilvánosságra nem hozott „különleges feltételek" vonatkoznak. A Bizottság 2012. novemberi második ellenőrző látogatásán úgy találta, hogy ez a helyzet nem változott.

(45) A Bizottság törekedett az átrakodásokra vonatkozó szabályok tanulmányozására is. Idevágó rendelkezéseket tartalmaz Pápua Új-Guinea 1998. évi halászati gazdálkodási törvénye ([2]) (FMA), Pápua Új-Guinea 2000. évi halászati gazdálkodási rendelete ([3]) és a vonatkozó WCPFC szabályok ([4]). A Bizottság úgy találta, hogy különféle szabályokat alkalmaznak, többek között a hozzáférési megállapodások feltételeitől, az engedélyek feltételeitől, a hajók státusától (hazai hajó vagy nem) és a hajók közlekedése szerinti vizektől függően (szigetek közötti vizek vagy kizárólagos gazdasági övezet). A vonatkozó rendelkezések mennyisége nagyon nehézzé – ha nem lehetetlenné – teszi az üzemeltetők és a hatóságok számára annak megértését, hogy átrakodás engedélyezett-e, és ha igen, milyen feltételekkel. 2012. novemberi ellenőrző látogatása során a Bizottság felkérte Pápua Új-Guinea hatóságait, hogy adjanak átfogó tájékoztatást az átrakási műveletekre vonatkozó rendelkezésekről, de ilyen információkkal nem tudtak szolgálni.

(46) Tekintettel a nyomon követhetőség megállapítást nyert hiányára és arra, hogy Pápua Új-Guinea hatóságai nem rendelkeznek információval a kirakott halról, Pápua Új-Guinea nem tudja biztosítani, hogy Pápua Új-Guinea területére vagy pápua új-guineabeli feldolgozóüzemekbe kerülő halászati termékek ne IUU halászatból származzanak, amint az a (33)–(40) preambulumbekezdésekben bemutatásra került. Az IUU-termékek piacra jutása és későbbi exportja ellenőrzésének lehetőségét ugyancsak veszélyezteti a nyilvántartási és engedélyezési szabályok és rendeletek átláthatóságának a határozat (41)–(45) preambulumbekezdésében megállapított hiánya, valamint az egyértelmű állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hiánya, amely a (76)–(82) preambulumbekezdésben kerül ismertetésre.

(47) E hiányosságokat igazolta az is, hogy Pápua Új-Guinea hatóságai nem tudták megmagyarázni, miért hagyták jóvá – az IUU-rendelet 14. cikke (2) bekezdése értelmében – egy pápua új-guineabeli tonhalfeldolgozó üzem Unióba szánt tonhalkonzervre vonatkozó nyilatkozatát. Az ilyen nyilatkozatokat csak olyan halászati termékek esetében lehet jóváhagyni, amelyeket a lobogó szerinti államon kívüli harmadik országban dolgoztak fel. Az említett esetben a halászati termékek importjáért felelős tagállami hatóságok által elvégzett fizikai ellenőrzés feltárta, hogy az importőr által feldolgozottként bemutatott termék valójában feldolgozatlan, fagyasztott egész tonhal volt. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a feldolgozott és feldolgozatlan termékekre különböző piacra jutási szabályok és vámok vonatkozhatnak. 2012. novemberi ellenőrző látogatása alkalmával a Bizottság felkereste azt a pápua új-guineabeli feldolgozóüzemet, amely a kérdéses szállítmány exportőreként volt bejelentve. A vállalat nem tudott magyarázattal szolgálni, és tévedésnek tartja Pápua Új-Guinea hatóságainak az adott feldolgozási nyilatkozat jóváhagyására

([1]) 1998. évi 48. sz. halászati gazdálkodási törvény az 1998. évi nemzeti tonhalhalászati gazdálkodási tervről, hitelesítve 1999. február 2-án, a hivatalos közlönyben közzétéve 1999. február 11-én (G22 sz.) (http://www.fisheries.gov.pg/LinkClick.aspx?fileticket=8cFbiMpj%2ffU%3d&tabid=87).

([2]) Pápua Új-Guinea Független Állam 1998. évi 48. sz. halászati gazdálkodási törvénye, 1998, hitelesítve 1999. február 2-án, hivatalos közlönyben közzétéve 1999. február 11-én (G22 sz.) (http://www.fisheries.gov.pg/LinkClick.aspx?fileticket=43Of6hMc9e8%3d&tabid=86).

([3]) Pápua Új-Guinea Független Állam 2000. évi 2. sz. halászati gazdálkodási rendelete, 2000.

([4]) WCPFC állományvédelmi és gazdálkodási intézkedés 2009-06, 2. szakasz.

vonatkozóan küldött kérést, különös tekintettel arra, hogy a vállalat általában nem exportál fagyasztott egész halat. Ez egy konkrét eset, ahol a Bizottság megállapította, hogy Pápua Új-Guinea hatóságai tévesen hitelesítettek feldolgozási nyilatkozatokat. Az üzemeltető magyarázata szerint ez a helyzet egy elnézés és egyszerű tévedés volt, de a hatóságok elismerték, hogy ilyen esetek máskor is előfordulhatnak. Ez a helyzet a nyomonkövethetőség és az átláthatóság hiányának egy további példája, amely rámutat arra, hogy e hatóság nem képes figyelemmel kísérni az IUU-halászatból származó halászati termékek Pápua Új-Guinea piacára és más piacokra jutását.

(48) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tények és az érintett ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében – megállapítható, hogy Pápua Új-Guinea elmulasztotta a nemzetközi jog alapján a parti vagy forgalomba hozatal szerinti államként ráháruló azon kötelezettsége teljesítését, hogy megakadályozza az IUU-halászatból származó halászati termékeknek a piacára történő bejutását.

3.2. Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (5) bekezdése)

(49) A Bizottság elemezte, hogy Pápua Új-Guinea hatóságai hatékonyan működnek-e együtt a Bizottsággal azáltal, hogy válaszolnak az IUU-halászat és a kapcsolódó tevékenységek kivizsgálására, az azokról szóló visszacsatolásra és az azok nyomon követésére irányuló, Bizottság általi megkeresésekre.

(50) Miközben az EU IUU-rendelete szerinti fogási tanúsítási rendszer végrehajtásában részt vevő pápua új-guineai hatóságok általában együttműködők az információkra vagy ellenőrzésekre irányuló megkeresésekre adott válaszaikban és visszacsatolásban, válaszaik helyességének megbízhatóságát megkérdőjelezi és aláássa az átláthatóság hiánya, valamint az, hogy kevés lehetőség van vagy egyáltalán nincs lehetőség a halászati termékek nyomonkövethetőségének biztosítására, amint azt a határozat 3. szakaszának (1) bekezdésében megállapították.

(51) A lobogó, kikötő szerinti és parti államként Pápua Új-Guineára háruló kötelezettségek teljesítése átfogó értékelésének keretében a Bizottság azt is elemezte, hogy Pápua Új-Guinea együttműködik-e más lobogó szerinti országokkal az IUU-halászat elleni küzdelemben.

(52) Ezzel kapcsolatban a Bizottság 2012. novemberi ellenőrző látogatása során megállapítást nyert, hogy Pápua Új-Guinea hatóságai részéről hiányzott a Pápua Új-Guinea joghatósága alá tartozó vizeken működő hajók lobogó szerinti államaival való együttműködés szándéka, mivel a hatóságok nem voltak hajlandóak ellátni a lobogó szerinti államokat a hajók adataira vonatkozó információkkal. Ez nyilvánvaló jele annak, hogy Pápua Új-Guinea nem teljesíti a nemzetközi jog (különösen az UNFSA 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja) szerinti azon kötelezettségeit, hogy biztosítsa a vizeiben előforduló, kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok eredményes védelmét és a velük való gazdálkodást, valamint az IUU-halászat eredményes és hatékony megelőzését.

(53) Az említett ellenőrző látogatás során a Bizottság megpróbálta tisztázni a Pápua Új-Guineából az EU-ba importált halászati termékekre vonatkozó, az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedésekkel kapcsolatos információk megfigyelt következetlenségét. A hatóságok megerősítették, hogy tudnak arról, hogy a Pápua Új-Guineában feldolgozás céljából közvetlenül kirakodott halakra vonatkozóan a lobogó szerinti államok által kiállított fogási tanúsítványokban szereplő információk rendszeresen helytelenek. A fogási tanúsítványokban szereplő információk helytelensége főként arra a tényre vezethető vissza, hogy Pápua Új-Guinea hatóságai nem osztják meg a rendelkezésükre álló adatokat – különösen a hajómegfigyelési rendszert (VMS) és a kirakodási nyilatkozatokat – a lobogó szerinti állammal, még azokban az esetekben sem, ahol szabálytalanságokat állapítottak meg. Következésképpen a lobogó szerinti állam hatósága kénytelen fogási tanúsítványait a rendelkezésére álló információkra alapozni, amelyek hiányosak, helytelenek és ellenőrizhetetlenek lehetnek. Ugyanakkor Pápua Új-Guinea hatóságai feldolgozási nyilatkozatokat írnak alá annak teljes tudatában, hogy a Pápua Új-Guineában feldolgozott fogásról kiadott fogási tanúsítványok hibásak.

(54) Az UNCLOS 63. és 64. cikke szerint a parti és lobogó szerinti államok kötelesek együttműködni a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és hosszú távon vándorló halfajok ügyében. Az UNFSA 7. és 20. cikke továbbfejleszti az együttműködési kötelezettséget egyrészt az összevethető állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések meghozatalában, valamint az ilyen intézkedéseknek való megfelelés és az intézkedések érvényesítésének biztosításában. Ezenkívül a FAO magatartási kódex 7. cikke (1) bekezdésének (3) pontja azt ajánlja, hogy a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és határon átnyúló halállományok kiaknázásában érintett államok hozzanak létre kétoldalú szervezési megállapodást az eredményes együttműködés garantálására, a források eredményes védelme és kezelése érdekében. Ezt tovább részletezik az IPOA IUU 28. és 51. pontjai, amelyek részletesen meghatározzák az államok közötti közvetlen együttműködés gyakorlatait, ideértve a parti államok rendelkezésére álló adatok és információk cseréjét.

(55) Ebben a vonatkozásban a WCPFC-egyezmény ([1]) 25. cikkének (10) bekezdése előírja, hogy amennyiben ésszerű oka van azt hinni, hogy egy másik állam lobogója alatt hajózó halászhajó olyan tevékenységet folytat, amely veszélyezteti az egyezmény hatálya alá tartozó területre vonatkozóan elfogadott állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hatékonyságát, a Bizottság minden tagja köteles erre felhívni az érintett lobogó szerinti állam figyelmét. Ugyanakkor Pápua Új-Guinea úgy véli, hogy a joghatósága alá tartozó vizekre nem terjed ki a WCPFC-egyezmény területe, amint azt a (76)–(78) preambulumbekezdés részletesen tárgyalja majd; ez befolyásolja e rendelkezés végrehajtását. Pápua Új-Guinea teljesítménye – az e szakaszban leírtak szerint – sérti az (54) preambulumbekezdésben említett kötelezettségeket, valamint a WCPFC szabályait.

(56) A hatékony együttműködési mechanizmusok jelentőségét Pápua Új-Guinea (a (66) preambulumbekezdésben bemutatottak szerinti) halászati erőforrásainak gazdagságával, a külföldi lobogó alatt közlekedő hajók Pápua Új-Guinea joghatósága alá tartozó vizeken uralkodó jelenlétével és a (30) és (31) preambulumbekezdésben bemutatottak szerint terjeszkedő feldolgozóiparral összefüggésben kell értékelni. Továbbá a Pápua Új-Guineában feldolgozott halászati termékek kiváltságos hozzáférési feltételeket élveznek az EU piacára jutáskor az Európai Közösség és a csendes-óceáni államok közötti átmeneti partnerségi megállapodásnak köszönhetően; ezzel összefüggésben Pápua Új-Guinea elkötelezte magát amellett, hogy megerősíti szabályait, rendszereit és eljárásait az eredményes állományvédelem, valamint a halászterületek fenntartható fejlődése és kezelése érdekében ([2]).

(57) A Bizottsághoz intézett 2013. július 5-i beadványában Pápua Új-Guinea elismerte az együttműködés szükségességét a lobogó szerinti államokkal történő információcsere területén, különösen a VMS-adatokat illetően. Hasonló nyilatkozatokra került sor a 2013. december 12-i találkozón és a 2014. január 6-i írásos beadványban. A hatékony végrehajtási intézkedések meglétét és megvalósítását illetően a Bizottság megállapította, hogy Pápua Új-Guinea kidolgozott egy VMS-t, és kötelez minden hajót, amely a lobogója alatt közlekedik és a joghatósága alá tartozó vizeken működik, hogy vigye magával ezt a berendezést. Ugyanakkor a Pápua Új-Guinea joghatósága alá tartozó vizeken működő hajók lobogó szerinti államaival való együttműködés erősítése és javítása a mai napig megoldatlan és kritikus kérdés. Mivel sok harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajó működik Pápua Új-Guinea vizein, a Pápua Új-Guinea hatóságai által tartott VMS-adatokhoz való hozzáférés kulcsfontosságú a hajók ellenőrzése és nyomon követése szempontjából. Pápua Új-Guinea hatóságainak vagy kétoldalú megállapodásai vannak országokkal, vagy szervezési megállapodásai halászati szövetségekkel, illetve vállalatokkal. Ezidáig az érintett lobogó szerinti államok VMS-adatokhoz való hozzáférésével kapcsolatos helyzet nem kielégítő és bonyolult. A Bizottság által gyűjtött információk szerint Pápua Új-Guinea hatóságai a Fülöp-szigetek illetékes hatóságával írtak alá ilyen megállapodást, amely – többek között – hozzáférést biztosít a VMS-adatokhoz. Az említett megállapodás alkalmazására még nem került sor. Pápua Új-Guinea hatóságai azt is közölték, hogy 2014 folyamán fokozatosan hasonló megállapodásokat kezdeményeznek minden, Pápua Új-Guinea vizein halászó harmadik ország illetékes hatóságaival. Terveikre vonatkozó konkrét menetrenddel azonban nem szolgáltak.

([1]) A Csendes-óceán nyugati és középső körzetében található hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló egyezmény, amely 2000. szeptember 5-én kelt Honoluluban. (http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific).

([2]) Az EU és Pápua Új-Guinea közötti kereskedelmi kapcsolatokra vonatkozó információk elérhetősége: http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/regions/pacific/; Átmeneti partnerségi megállapodás egyrészről az Európai Közösség, másrészről a csendes-óceáni államok között (HL L 272., 2009.10.16., 2. o.).

(58) Amint már ismertettük, a jogszabályok és eljárások egyértelműségének és átláthatóságának hiánya, különösen a hajók lajstromozását és engedélyezését, a kirakásokra és a fogásra vonatkozó információk és adatok nyomon követhetőségét és megbízhatóságát illetően (a (41)–(45) preambulumbekezdés tárgyalja), valamint az erőforrások védelmét és a velük való gazdálkodást illetően (amit az alábbi (76)–(82) preambulumbekezdés ismertet), lehetetlenné teszi a vonatkozó rendelkezések hatékony érvényesítését és az IUU-halászattal összefüggő jogsértések megállapítását. Ez a jogsértések szankcionálásának és eredményes nyomon követésének lehetőségét is aláássa, még akkor is, ha a törvény látszólag gondoskodik minden szükséges végrehajtási hatáskörről és jogról. Ezért a gyakorlatban Pápua Új-Guinea nem tudja eredményesen és úgy szankcionálni az elkövetőket, hogy megfossza őket az IUU-halászatból eredő előnyöktől, amint azt az IPOA-IUU 21. pontja ajánlja. Ezenkívül a jogszabályok és eljárások egyértelműségének és átláthatóságának hiánya veszélyezteti Pápua Új-Guinea azon képességét, hogy teljesítse az UNFSA 20. cikke szerinti nemzetközi kötelezettségeit, különösen a lobogó szerinti államok esetleges azon kéréseire adott eredményes válaszokat illetően, amelyek akkor merülhetnek fel, amikor ezen államok teljesítik kötelezettségüket, és szankcionálják a lobogójukat használó, IUU-halászatban részt vevő hajókat.

(59) A vizsgált IUU-halászat megnyilvánulásának alakulását, jellegét, körülményeit, mértékét és súlyosságát illetően Pápua Új-Guinea hatóságai nem képesek biztosítani a műveletek nyomon követhetőségét, mert rendszereikből hiányzik az egyértelműség és az átláthatóság. E hiányosságok következtében nem lehet megbízható módon megállapítani az IUU-halászathoz kapcsolódó tevékenységek potenciális léptékét. Elismert tény ugyanakkor, hogy az átláthatóság hiánya a hatékony ellenőrzések lehetetlenségével kombinálva ösztönzi a jogellenes magatartást.

(60) Pápua Új-Guinea hatóságainak meglévő kapacitásával kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az Egyesült Nemzetek humán fejlettségi mutatója [1] szerint Pápua Új-Guinea alacsony humán fejlettségű országnak számít (2013-ban 186 ország közül a 156.), de a közepes humán fejlettségű országok küszöbén van. Ezt megerősíti a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [2] II. melléklete is, amelyben Pápua Új-Guinea a „közepes jövedelmű országok (alsó sáv)" kategóriában szerepel. A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Fejlesztési Támogatási Bizottsága (DAC) (OECD/DAC) 2013. január 1-jei, 2012-re vonatkozó támogatotti listája [3] Pápua Új-Guineát a közepes jövedelmű országok alsó sávjába sorolja. Ebben a vonatkozásban az illetékes hatóságok pénzügyi és adminisztratív kapacitási korlátai olyan tényezőnek tekinthetők, amely veszélyezteti Pápua Új-Guinea azon képességét, hogy teljesítse együttműködési és végrehajtási kötelezettségeit. Mindazonáltal figyelembe kell venni, hogy Pápua Új-Guinea humán fejlettségi szintje emelkedik (alacsonyról közepes humán fejlettségű ország szintjére), és Pápua Új-Guinea adminisztratív kapacitását folyamatosan erősíti az Uniótól érkező pénzügyi és technikai segítség. Végül meg kell jegyeznünk, hogy Pápua Új-Guinea államigazgatásán belül az NFA jelentős autonómiát élvez, ami lehetővé teszi számára fejlett eljárásmódok kifejlesztését a halászati gazdálkodás területén.

(61) A Bizottság megjegyzi, hogy a Bizottság 2011. és 2012. évi ellenőrző látogatásaiból nyert információk alapján nem lehet úgy tekinteni, hogy Pápua Új-Guinea hatóságainak nincs elegendő pénzügyi forrása, inkább a szükséges jogi és közigazgatási környezet, valamint feladataik hatékony és eredményes elvégzése hiányzik.

(62) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött valamennyi tényszerű elem és az érintett ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (5) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Pápua Új-Guinea elmulasztotta a nemzetközi jog alapján parti vagy forgalomba hozatal szerinti államként ráháruló kötelezettségei teljesítését az együttműködési és végrehajtási törekvéseket illetően.

(1) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics
(2) HL L 378., 2006.12.27., 41. o.
(3) http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm

3.3. **A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)**

(63) Pápua Új-Guinea ratifikálta az UNCLOS és az UNFSA ENSZ-megállapodásokat. Pápua Új-Guinea szerződő fél a WCPFC-ben. Részes az FFA-egyezményben és a közös érdekű halászati gazdálkodásban való együttműködésre vonatkozó PNA-ban.

(64) A Bizottság megvizsgált minden információt, amelyet Pápua Új-Guinea WCPFC szerződő félként való státusa szempontjából fontosnak tartott.

(65) A Bizottság megvizsgált minden relevánsnak tartott információt Pápua Új-Guinea azon kötelezettségvállalásával kapcsolatban is, hogy a WCPFC által elfogadott állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket alkalmazza.

(66) Pápua Új-Guinea által a vizein zajló tonhalfogási tevékenységekről nyújtott átfogó tájékoztatás alapján Pápua Új-Guinea tonhalállománya a nyugat- és közép-csendes-óceáni (WCPO) fogásnak mintegy 19 %-át, az egész világon fogott mennyiségnek ([1]) pedig körülbelül 11 %-át képviseli (a világ tonhalfogásának 15 %-a és 50 % fogás a PNA vonatkozásában Pápua Új-Guineának a Bizottság részére 2011-ben tartott prezentációja szerint, amint azt a (30) preambulumbekezdés említette).

(67) A (66) preambulumbekezdésben bemutatott számadatok alapján úgy tűnik, hogy Pápua Új-Guinea fontos globális tonhalforrásokat kezel, és így parti államként felelős azért, hogy biztosítsa az ezen erőforrással való felelős és hosszú távon fenntartható gazdálkodást. Az UNCLOS 61–64. cikke és az UNFSA 7. és 8. cikke szabályozza a biológiai erőforrások parti állam által történő hasznosítását. A parti államnak támogatnia kell a kizárólagos gazdasági övezetében található biológiai erőforrások optimális hasznosítására irányuló célkitűzést, és biztosítania kell, hogy a kizárólagos gazdasági övezetében halászó más állambeliek tartsák be az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket, valamint együtt kell működnie az érintett államokkal és az adott halászterületen működő regionális szervezetekkel.

(68) A (42) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően a FAO magatartási kódex átláthatóságot javasol a halászati jogszabályokban és azok előkészítésében, valamint a vonatkozó irányelvek meghatározásában, a döntéshozatalban és a gazdálkodási folyamatokban (6. cikk (13) bekezdése, illetve 7. cikk (1) bekezdésének 9) pontja). A 11. cikk (2) bekezdésében és a 11. cikk (3) bekezdésében azt is meghatározza, hogy a halak és halászati termékek nemzetközi kereskedelme nem veszélyeztetheti a halászterületek fenntartható fejlődését, továbbá átlátható intézkedéseken, így átlátható, egyszerű és érthető törvényeken, rendeleteken és közigazgatási eljárásokon kell alapulnia.

(69) Ebben a vonatkozásban meg kell jegyezni, hogy e kötelezettségek és ajánlások ellenére Pápua Új-Guinea jogi keretrendszeréből hiányoznak a Pápua Új-Guinea joghatósága alá tartozó vizeken működő hajók hatékony és eredményes irányítását biztosító rendelkezések. Továbbá a jogi keretrendszer nem tartalmaz olyan egyértelmű és átlátható rendelkezéseket, amelyek megfelelő állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket állapítanának meg a Pápua Új-Guinea joghatósága alá tartozó minden víztípusra vonatkozóan, illetve amennyiben vannak ilyen rendelkezések, nincsenek egyértelmű és átlátható eljárások, amelyek meghatároznák, hogyan kell azok végrehajtását biztosítani. E szempontok további elemzése következik az alábbiakban.

(70) E szabályozási hiányosság első példái az 1998. évi tonhal-gazdálkodási terv nem megfelelő volta és az IUU-halászat elleni nemzeti cselekvési terv (NPOA IUU) hiánya.

(71) Meg kell jegyeznünk, hogy a tonhal-gazdálkodási terv alkotja a tonhalforrásokkal való gazdálkodás jogi keretét, és 3. cikkének (3) bekezdése szerint vonatkozik Pápua Új-Guinea valamennyi halászterületének vizeire, beleértve a parti és a szigetek közötti vizeket is.

(72) Pápua Új-Guinea Nemzeti Halászati Hatósága a Bizottságnak címzett 2013. július 5-i beadványában elismerte jogi keretrendszerének hiányosságait, valamint a gazdálkodási és ellenőrzési rendszerét érintő problémákat. Pápua Új-Guinea elismerte, hogy az 1998. évi tonhal-gazdálkodási terv elavult és felül kellene vizsgálni, figyelembe véve a halászati ágazat változásait, ideértve – többek között – a regionális és szubregionális állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket, engedélyezési rendszereket és feltételeket, a teljes kifogható mennyiségekre vonatkozó határértéket, a szigetek közötti vizek és a kizárólagos gazdasági övezetek övezeti gazdálkodását, a referenciapontokat és a halászási ellenőrzési szabályokat. Továbbá Pápua Új-Guinea azt is belátta, hogy a halászati gazdálkodásról szóló törvényt és rendeleteket ennek megfelelően felül kell vizsgálni.

([1]) WCPFC Tudományos Bizottság nyolcadik rendes ülése, WCPFC-SC8-AR/CCM-18.

(73) 2013. december 4-én kelt beadványával Pápua Új-Guinea benyújtotta egy új tonhal-gazdálkodási terv előzetes tervezetét. 2014. január 6-án kelt beadványukban annak szükségességét is elismerték, hogy a tonhal-gazdálkodási tervet felülvizsgálják, és a problémákat a nemzetközi kötelezettségekkel és rendelkezésekkel összhangban kezeljék. Mindazonáltal a leírt eljárások még mindig konzultációs szakaszban vannak, és nincs végleges eredmény. A megállapított tény az, hogy a meglévő terv elavult, és így sérti az UNCLOS 61. cikkének (2)–(5) bekezdését, 62. cikkének (1) bekezdését és 64. cikkét az erőforrások helyes állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések révén történő optimális hasznosítását illetően.

(74) Azon kívül, hogy idejétmúlt, Pápua Új-Guinea 1998. évi tonhal-gazdálkodási terve – az állandó felülvizsgálat deklarált követelménye ellenére – nem tükrözi Pápua Új-Guinea halászati műveleteinek, tevékenységeinek és ágazatának realitását (Pápua Új-Guinea tonhal-gazdálkodási tervének 4. cikke, Pápua Új-Guinea halászati gazdálkodásról szóló törvényének 28. cikke). A terv 100 erszényes kerítőhálós, tonhalra halászó hajó tevékenységére biztosít jogi keretet, de Pápua Új-Guinea elmulasztotta a lefedettség bővítését a ténylegesen működő több mint 200 hajóra.

(75) Azt is meg kell jegyezni, hogy az IPOA IUU 25., 26. és 27. pontjában szereplő ajánlásokkal ellentétben Pápua Új-Guinea nem dolgozott ki NPOA IUU-t. A Bizottságnak szóló 2013. július 5-i beadványában Pápua Új-Guinea ezt elismerte.

(76) A szabályozási hiányosság második vonatkozása a Pápua Új-Guinea által a legjobb tudományos tanácsok alapján, valamint az UNCLOS, UNFSA és WCPFC szerinti kötelezettségeivel összhangban elfogadott egyértelmű állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hiánya a nemzeti joghatósága alá tartozó összes vizekre vonatkozóan, ideértve a szigetek közötti vizeket is. A Bizottság 2011. és 2012. évi ellenőrző látogatásai során megállapítást nyert, hogy az állományvédelmi és gazdálkodási szabályok nem átláthatóak és nem egyértelműek (amint azt a (77)–(82) preambulumbekezdés kifejti), és úgy tűnik, nem felelnek meg a legjobb tudományos ajánlásoknak, és nem is azokon alapulnak (amint azt a (83)–(89) preambulumbekezdések kifejtik).

(77) A Pápua Új-Guinea joghatósága alá tartozó vizekre parti tengerként, szigetek közötti vizekként és kizárólagos gazdasági övezetként hivatkoznak. A WCPFC-egyezmény 3. cikke szerint a WCPFC illetékességi területe elvileg a Csendes-óceán minden vizét magában foglalja, beleértve a Pápua Új-Guinea joghatósága alá tartozó vizeket is.

(78) Ugyanakkor Pápua Új-Guinea úgy tájékoztatta a Bizottságot, hogy a nemzeti joghatósága alá tartozó vizekre (parti tenger, szigetek közötti vizek, kizárólagos gazdasági övezet) nem terjed ki az egyezmény területe, annak ellenére, hogy a WCPFC szerződő feleinek kötelessége az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések végrehajtása. Ezenkívül míg a PNA a megállapodásban részt vevő felek valamennyi kizárólagos gazdasági övezetére vonatkozó hajónapok megállapításával (hajónaprendszer (VDS)) korlátozza a halászati erőkifejtést, ez a korlátozás nem vonatkozik Pápua Új-Guinea parti és szigetek közötti vizeire.

(79) Az UNCLOS 61–64. cikke, az UNFSA 5., 7., 8., 9. és 10. cikke, valamint a WCPFC-egyezmény általános célja és vonatkozó szabályai (különösen a 2., 5., 7. és 8. cikk) értelmében egy parti államnak egyértelmű feladata, felelőssége és kötelezettsége olyan intézkedéseket hozni, amelyek összeegyeztethetőek a régióban és a nyílt tengereken érvényes intézkedésekkel, és biztosítják a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és hosszú távon vándorló halállományok hosszú távú fenntarthatóságát, valamint támogatják az ezek optimális hasznosítására irányuló célkitűzést. A FAO magatartási kódex (különösen a 7. cikk (1) bekezdése, a 7. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (3) bekezdése és a 8. cikk (1) bekezdése) is ajánl helyes gyakorlatokat e kötelezettségek teljesítésére.

(80) A 2011. évi ellenőrző látogatásról szóló jelentésre adott válaszában Pápua Új-Guinea kifejtette, hogy a WCPFC minden bizottsági tagjára vonatkoznak a WCPFC megállapodás szerinti állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések, és hivatkozott a Pápua Új-Guineai halászati hatóság hivatalos honlapján ([1]) közzétett halászati gazdálkodási tervekre, amelyek értelemszerűen vonatkoznak a Pápua Új-Guinea joghatósága alá tartozó minden vízre (parti tenger, szigetek közötti vizek, kizárólagos gazdasági övezet), különösen a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományokra, amelyek számára azonos szintű védelmet kell biztosítani a vándorlásuk által érintett minden területen. Ugyanakkor úgy tűnik, hogy ezek a tervek csak a Pápua Új-Guinea kizárólagos gazdasági övezetében zajló tevékenységekre terjednek ki, és Pápua Új-Guinea szigetek közötti vizeire nem vonatkoznak hasonló intézkedések.

(81) Ez a helyzet az egyértelműség és átláthatóság hiányához vezet, ami – a Pápua Új-Guinea halászhajóinak nyilvántartására és engedélyezésére vonatkozó jogszabályok és eljárások átláthatóságának a határozat 3. szakaszának (1) és (2) bekezdéseiben kifejtettek szerinti hiánya mellett – veszélyezteti és aláássa Pápua Új-Guinea halászati erőforrásai hatékony védelmét és az azokkal való gazdálkodás eredményes megvalósításának lehetőségét. Pápua Új-Guinea jelenlegi gyakorlata, hogy a vonatkozó állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket belefoglalják a tonhalra halászó hajók nyilvánosságra nem hozott engedélyezési feltételeibe. Így különféle intézkedések lehetnek érvényben, amelyek nyilvánosságra nem hozott, egyedi engedélyezési feltételektől is függnek.

(82) Következésképpen nincsenek egyértelmű, átlátható és összeegyeztethető állományvédelmi és gazdálkodási szabályok Pápua Új-Guinea szigetek közötti vizeire vonatkozóan, ami ellentétes a (79) preambulumbekezdésben említett kötelezettségekkel.

(83) Az UNCLOS 61. cikke, az UNFSA 5. és 6. cikkei, továbbá a WCPFC-egyezmény 5. és 6. cikkei értelmében a parti államoknak meg kell határozniuk a kizárólagos gazdasági övezetük biológiai erőforrásainak megengedhető kiaknázását a rendelkezésükre álló legjobb tudományos bizonyítékok és egy elővigyázatos megközelítés alapján. Megfelelő állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések révén a parti államoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alá tartozó kizárólagos gazdasági övezetben és más vizekben található biológiai erőforrásokat és állományokat a túlzott kiaknázás ne veszélyeztesse. A FAO magatartási kódex (különösen a 7. cikk (3) bekezdése, a 7. cikk (4) bekezdése és a 7. cikk (5) bekezdése) helyes gyakorlatokat ajánl e kötelezettségek teljesítésére.

(84) Mivel Pápua Új-Guinea úgy véli, hogy a WCPFC szabályai nem vonatkoznak a joghatósága alá tartozó vizekre, nem teljesen egyértelmű, hogy milyen adatokat gyűjtenek és jelentenek a WCPFC-nek; előfordulhat, hogy azok nem terjednek ki Pápua Új-Guinea valamennyi halászterületének vizeire. A WCPFC Tudományos Bizottságának jelentései rendszeresen felvetik az adathiányok problémáját. A WCPFC Tudományos Bizottsága a 7. üléséről szóló jelentésében például a 89. pont szerint megemlített néhány következetlenséget a flották között az erszényes kerítőhálós hajók naplóinak a bonitóról, a sárgaúszójú tonhalról és a nagyszemű tonhalról szóló jelentésében, és – figyelembe véve a pontos erszényes kerítőhálós fogás összetételi adatainak tudományos célú fontosságát – azt ajánlotta, hogy ezt a problémát terjesszék a Technikai és Megfelelőségi Bizottság elé. ([2]) A 37. pontban hangsúlyozta az erszényes kerítőhálóval fogott fajok összetételének bizonytalanságát, és nyomatékosan javasolta, hogy Pápua Új-Guinea folytassa az erszényes kerítőhálós adatok összetételére vonatkozó becslések javítását. A WCPFC Tudományos Bizottsága 8. ülésén ismét felvetette a fogásokkal és a fogások összetételével kapcsolatos hiányos adatok és következetlenségek ([3]) kérdéseit, észrevételt tett a bérleti megállapodások szerinti jelentési kötelezettségeket illetően, és gazdálkodási ajánlásokat adott ki a helyzet orvoslása érdekében ([4]). Ugyancsak foglalkozott néhány szerződő fél adatszolgáltatásának hiányosságával vagy gyenge minőségével. E szerződő felek némelyike Pápua Új-Guinea nemzeti joghatósága alá tartozó vizeken tevékenykedik.

(85) A jelentések azt is megállapítják, hogy a WCPFC által megkövetelt 100 %-os megfigyelési lefedettséget még nem érték el, és Pápua Új-Guinea – a Tudományos Bizottság részére 2012-ben benyújtott legutóbbi éves jelentése szerint – még nem felel meg ennek. ([5])

([1]) http://www.fisheries.gov.pg/

([2]) A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, hetedik rendes ülés, Pohnpei, Mikronéziai Szövetségi Államok, 2011. augusztus 9–17. (http://www.wcpfc.int/node/2896).

([3]) A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, nyolcadik rendes ülés, 2012. augusztus 7–15. (http://www.wcpfc.int/node/4587), 3.1. szakasz.

([4]) A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, nyolcadik rendes ülés, 69–71. pont.

([5]) WCPFC Tudományos Bizottságának nyolcadik rendes ülése, WCPFC-SC8-AR/CCM-18.

(86) A WCPFC Tudományos Bizottsága 7. ülésén azt a tájékoztatást adta, hogy amennyiben a bonitó halászatának utóbbi időkben alkalmazott gyakorlata folytatódik, a fogási szintek valószínűleg csökkenni fognak, ahogy az állományszinteket a maximális fenntartható hozam szintjéig csökkentik. Ezért a halászati erőkifejtés növekedését figyelemmel kell kísérni. ([1])

(87) Szigetek közötti vizein Pápua Új-Guinea nem alkalmazza a WCPFC állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseit, és semmilyen hasonló intézkedést nem vezetett be. Tekintettel a tonhalforrások erősen vándorló és kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló jellegére, valamint a tonhalállományok és a halászati tevékenységek fontosságára Pápua Új-Guinea szigetek közötti vizein, amelyek egyben fontos ívási területek a tonhalfajok számára, ez a helyzet kockára tesz bármely, a tonhalállomány egészének védelmére irányuló erőfeszítést. Tehát Pápua Új-Guinea nem biztosítja a joghatósága alá tartozó minden vízen az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazását a WCPFC követelményeivel összeegyeztethető módon és azon kötelezettségével összhangban, hogy a parti állam joghatósága alá tartozó fajokat a túlzott kiaknázás ne veszélyeztesse.

(88) A Bizottság számba vette Pápua Új-Guinea olyan intézkedéseit vagy mulasztásait is, amelyek csökkenthették a vonatkozó törvények, rendeletek vagy nemzetközi állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hatékonyságát.

(89) Ebben a vonatkozásban Pápua Új-Guinea tonhal-gazdálkodási terve évi 338 000 metrikus tonna felső határt szab a teljes kifogható mennyiség tekintetében (33. cikk) és 100-ra korlátozza a tonhalra halászó erszényes kerítőhálós hajók számát (32. cikk (2) bekezdése). Ugyanakkor a jelenlegi fogási szint 700 000 metrikus tonna felett van, és a Pápua Új-Guinea vizein működő, engedéllyel rendelkező erszényes kerítőhálós hajók száma több mint 200. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy a meglévő intézkedések nem felelnek meg az állományvédelemre és gazdálkodásra vonatkozó nemzetközi kötelezettségeknek. Mivel a tonhalállomány a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és hosszú távon vándorló, a WCPFC-egyezmény ([2]) általános célját is jelentő hatékonyság és fenntarthatóság érdekében az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseknek következetesnek és összeegyeztethetőnek kell lenniük a vándorlás teljes területére vonatkozóan; a jelenlegi tonhal-gazdálkodási terv e kötelezettség teljesítését nem teszi lehetővé.

(90) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tények és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Pápua Új-Guinea elmulasztotta a nemzetközi szabályok, előírások, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében a nemzetközi jog szerint ráháruló kötelezettségei teljesítését.

3.4. **A fejlődő országok sajátos korlátai**

(91) Emlékeztetni kell arra, hogy az Egyesült Nemzetek humán fejlettségi mutatója ([3]) szerint Pápua Új-Guinea alacsony humán fejlettségű országnak számít (186 ország közül 2012-ben a 156.), de a közepes humán fejlettségű országok küszöbén van. Ezt megerősíti a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) II. melléklete is, amelyben Pápua Új-Guinea a „közepes jövedelmű országok (alsó sáv)" kategóriában szerepel. Ennek ellenére a legfrissebb információk szerint az OECD/DAC 2013. január 1-jei 2012. évre vonatkozó jelentése ([5]) Pápua Új-Guineát a közepes jövedelmű országok alsó sávjába sorolja.

(92) Meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkével összhangban 2010. február január 4-ével megkapta Pápua Új-Guinea lobogó szerinti államként küldött értesítését. Pápua Új-Guinea az IUU-rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében megerősítette, hogy bevezette azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, amelyeket a halászhajóinak teljesíteniük kell.

([1]) A WCPFC Tudományos Bizottságának összefoglaló jelentése, hetedik rendes ülés, 35. és 36. pont.
([2]) A Csendes-óceán nyugati és középső körzetében található hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló egyezmény, különösen annak 2. és 5. cikke.
([3]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics/
([4]) HL L 378., 2006.12.27., 41. o.
([5]) A DAC listája a hivatalos fejlesztési segélyekben részesülőkről (http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm).

(93) A Bizottság az általa lefolytatott 2011. novemberi első ellenőrző látogatás során feltárt különböző hiányosságokról tájékoztatta Pápua Új-Guineát. Egy évvel később, 2012. novemberi második ellenőrző látogatása során a Bizottság azt tapasztalta, hogy Pápua Új-Guineában a helyzet nem változott.

(94) 2013. július 5-i beadványában Pápua Új-Guinea Nemzeti Halászati Hatósága elismeri az EU által a Pápua Új-Guinea halászati hatóságainak különböző regionális és szubregionális programokon keresztül nyújtott folyamatos segítséget; 2011-ben az IUU-halászat elleni küzdelem tekintetében technikai segítségnyújtásra is sor került. ([1])

(95) Ezért a Bizottság figyelembe vette a Pápua Új-Guinea fejlettségi szintjéből adódó korlátokat, és megfelelő időt ajánlott Pápua Új-Guineának az olyan intézkedések megvalósítására, amelyekkel koherens, eredményes és nem ártalmas módon orvosolhatja a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeinek való meg nem felelést 2011-től kezdve.

(96) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tények és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Pápua Új-Guinea halászata irányításának fejlettségi állapotát hátrányosan befolyásolhatja az ország fejlettségi szintje. Ugyanakkor figyelembe véve Pápua Új-Guinea megállapított hiányosságainak jellegét, az Unió által nyújtott segítséget és a helyzet javítása érdekében tett intézkedéseket, nem található arra utaló bizonyíték, hogy Pápua Új-Guinea az alacsony fejlettség miatt mulasztotta volna el a nemzetközi jog szerint ráháruló kötelezettségei teljesítését. Pápua Új-Guinea – emelkedő – fejlettségi szintje nem tűnik olyannak, amely magyarázhatná vagy indokolná Pápua Új-Guinea lobogó szerinti államként és különösen parti államként a halászat tekintetében nyújtott összteljesítményét, valamint az arra irányuló intézkedéseinek elégtelenségét, hogy megelőzze, megakadályozza és felszámolja az IUU-halászatot, és biztosítsa a joghatósága alá tartozó vizeken a halászati tevékenységek megfelelő hatékonyságú megfigyelését, ellenőrzését és felügyeletét.

(97) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tények és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy Pápua Új-Guinea halászattal kapcsolatos fejlettségi állapotára és összteljesítményére az ország fejlettségi szintje nem gyakorol hátrányos befolyást.

4. A NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGOK AZONOSÍTÁSÁNAK LEHETŐSÉGÉRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉSEK

(98) A fentiekben tett megállapítások fényében, melyek szerint Pápua Új-Guinea elmulasztotta a nemzetközi jog értelmében a lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államként ráháruló, az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettségei teljesítését, ezt az országot az IUU-rendelet 32. cikkével összhangban értesíteni kell arról az eshetőségről, a Bizottság az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országként azonosítja.

(99) Az IUU-rendelet 32. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottságnak értesítenie kell Pápua Új-Guineát arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő országként azonosítják. A Bizottságnak emellett az IUU-rendelet 32. cikkében felsorolt valamennyi lépést meg kell tennie Pápua Új-Guineával szemben. A megfelelő ügyintézés érdekében ki kell tűzni azt a határidőt, amelyen belül az érintett ország írásban válaszolhat az értesítésre, és rendezheti a helyzetet.

(100) Pápua Új-Guinea értesítése arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő harmadik országként azonosítják, nem zárja ki, de nem is vonja automatikusan maga után azt a lehetőséget, hogy a későbbiekben a Bizottság vagy a Tanács a nem együttműködő országok jegyzékének összeállítása céljából további lépéseket tegyen,

([1]) Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan (IUU) halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

Egyetlen cikk

A Bizottság ezúton értesíti Pápua Új-Guinea Független Államot arról az eshetőségről, hogy a Bizottság a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országként azonosítja.

Kelt Brüsszelben, 2014. június 10-én.

a Bizottság részéről

Maria DAMANAKI

a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2014. június 10.)

a Bizottság által a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet értelmében nem együttműködő harmadik országként azonosíthatónak tekintett harmadik ország értesítéséről

(2014/C 185/03)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1005/2008/EK tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 32. cikkére,

mivel:

1. **BEVEZETÉS**

(1) Az 1005/2008/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: IUU-rendelet) létrehozza a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat (a továbbiakban: IUU-halászat) megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló uniós rendszert.

(2) Az IUU-rendelet VI. fejezete meghatározza a nem együttműködő harmadik országok azonosításával, a nem együttműködő harmadik országként azonosított országokkal szembeni démarche-okkal, a nem együttműködő országok listájának összeállításával, a nem együttműködő országok listájáról való törléssel, a nem együttműködő harmadik országok listájának nyilvánosságával és a sürgősségi intézkedésekkel kapcsolatos eljárást.

(3) Az IUU-rendelet 32. cikkével összhangban a Bizottságnak értesítenie kell a harmadik országokat arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő országként azonosítják őket. Az ilyen értesítés előzetes jellegű. A harmadik országok nem együttműködő országként való azonosításának eshetőségéről szóló értesítést az IUU-rendelet 31. cikkében megállapított kritériumokra kell alapozni. A Bizottságnak továbbá ezen országokkal szemben a 32. cikkben meghatározott valamennyi lépést meg kell tennie. A Bizottságnak az értesítésben fel kell tüntetnie különösen az ilyen azonosítás alapjául szolgáló lényeges tényeket és megfontolásokat, továbbá az érintett országok számára lehetőséget kell biztosítania a válaszadásra, valamint az azonosítást cáfoló bizonyítékok, vagy adott esetben a javításra irányuló cselekvési terv és a helyzet rendezése érdekében hozott intézkedések ismertetésére. A Bizottság az érintett harmadik országoknak az értesítés megválaszolásához megfelelő időt, a helyzet orvoslásához pedig ésszerű időt köteles biztosítani.

(4) Az IUU-rendelet 31. cikke értelmében a Bizottság azonosíthatja azokat a harmadik országokat, amelyeket az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országnak tekint. Egy harmadik ország akkor azonosítható nem együttműködő harmadik országként, ha elmulasztja a nemzetközi jog szerint a lobogó, a kikötő, a forgalomba hozatal szerinti vagy a parti államként rá háruló azon kötelezettség teljesítését, hogy intézkedést hozzon az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására.

(5) A nem együttműködő harmadik országok azonosítása az IUU-rendelet 31. cikkének (2) bekezdése szerinti valamennyi információ áttekintésén alapul.

(6) Az IUU-rendelet 33. cikkével összhangban a Tanács összeállíthatja a nem együttműködő országok listáját. A többek között az IUU-rendelet 38. cikkében megállapított intézkedések ezekre az országokra alkalmazandók.

(7) Az IUU-rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében a lobogó szerinti harmadik országok kötelesek értesíteni a Bizottságot azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó rendelkezésekről, amelyeket a halászhajóiknak teljesíteniük kell.

(8) Az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság az említett rendelet végrehajtásához kapcsolódó területeken igazgatási együttműködést folytat a harmadik országokkal.

[1] HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

2. A FÜLÖP-SZIGETEKI KÖZTÁRSASÁGGAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁS

(9) A Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkével összhangban 2010. január 15-én elfogadta a Fülöp-szigeteki Köztársaság (a továbbiakban: a Fülöp-szigetek) lobogó szerinti államként küldött értesítését.

(10) 2012. január 23. és 27. között a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikkének (4) bekezdésében előírt igazgatási együttműködés keretében ellenőrző látogatást tett a Fülöp-szigeteken az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) támogatásával.

(11) Az ellenőrző látogatás célja az ország halászhajói által betartandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó Fülöp-szigeteki rendelkezésekkel, illetve a Fülöp-szigetek által az IUU-halászat elleni küzdelemben rá háruló kötelezettségek végrehajtása, valamint az uniós fogási tanúsítási rendszer végrehajtásához kapcsolódó követelmények és szempontok teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk ellenőrzése volt.

(12) A Fülöp-szigetek 2012. február 3-án további információkat nyújtott be.

(13) Az ellenőrző látogatásról szóló záró jelentést 2012. február 21-én elküldték a Fülöp-szigeteknek.

(14) Az ellenőrző látogatásról szóló zárójelentéssel kapcsolatos Fülöp-szigeteki észrevételek 2012. március 24-én érkeztek meg.

(15) 2012. június 25. és 27. között a Bizottság újabb ellenőrző látogatást tett a Fülöp-szigeteken az első ellenőrző látogatás intézkedéseinek nyomon követésére.

(16) 2012. június 28-án a Bizottság írásbeli észrevételeket juttatott el a Fülöp-szigetek részére az ország IUU-kérdések kezelését célzó tervére vonatkozóan.

(17) A Fülöp-szigetek 2012. október 4-én, 2012. december 12-én és 2013. február 14-én további információkat nyújtott be.

(18) 2013. február 8-án videokonferenciára került sor a Fülöp-szigetek és a Bizottság szolgálatai között.

(19) A Fülöp-szigetek 2013. április 22-én további információkat nyújtott be.

(20) 2013. április 25-én szakmai találkozót tartottak Brüsszelben, ahol a Fülöp-szigetek további információkkal szolgált.

(21) 2013. június 11-én újabb brüsszeli találkozóra került sor a Fülöp-szigetek és a Bizottság szolgálatai között.

(22) A Fülöp-szigetek 2013. június 14-én további információkat nyújtott be. A Fülöp-szigeteki hatóságok ennek útján tájékoztatták a Bizottságot az IUU-kérdések kezelését célzó cselekvési tervükkel kapcsolatos előrehaladásról, valamint benyújtották az IUU-halászat elleni nemzeti cselekvési terv tervezetét és a halászati törvény felülvizsgálatára irányuló első törvénytervezeteket.

(23) A Bizottság az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) támogatásával és a Fülöp-szigeteki hatóságok kérésére 2013. július 22. és 26. között kapacitásépítéssel foglalkozó munkaértekezletet szervezett Manilában, amelynek középpontjában a kikötő szerinti állam intézkedései és a kockázatelemzés állt.

(24) A Fülöp-szigetek 2013. november 11-én további információkat nyújtott be.

(25) 2013. november 22-én Brüsszelben találkozóra került sor a Fülöp-szigetek és a Bizottság szolgálatai között.

(26) 2013 decemberében a Bizottság azt a tájékoztatást kapta a Fülöp-szigeteki hatóságoktól, hogy aláírták az IUU-halászat elleni nemzeti cselekvési tervet elfogadó végrehajtási rendeletet. A hatóságok ezenfelül eljuttatták a Bizottságnak a 2013. december 9-én aláírt egyetértési megállapodást, amellyel létrejött a Fülöp-szigetek és Pápua Új-Guinea hatóságait tömörítő Halászati Együttműködési Vegyes Bizottság.

(27) 2014 februárjában a Bizottsághoz többek között az IUU-halászat elleni nemzeti cselekvési tervet, a halászati törvény felülvizsgálatának új tervezetét és a nyomonkövethetőségről szóló rendelettervezetet tartalmazó dokumentáció érkezett. A halászati törvény tervezetét ezt megelőzően a Szenátus és a Fülöp-szigetek Képviselőháza elé terjesztették.

(28) 2014. március 5-én Brüsszelben találkozóra került sor a Fülöp-szigetek és a Bizottság szolgálatai között. A Fülöp-szigetek 2014. március 25-én, 2014. május 3-án és 2014. május 15-én további információkat nyújtott be.

(29) A fent ismertetett kommunikáció során a Fülöp-szigetek konstruktív hozzáállással működött együtt a Bizottsággal. A helyszíni ellenőrző látogatások keretében meghatározott főbb kihívások kezelése terén jelentős előrelépés történt. Ennek ellenére több hiányosságot továbbra sem sikerült maradéktalanul orvosolni.

(30) A Fülöp-szigetek tagja a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottságnak (WCPFC), az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságnak (ICCAT) és az Indiai-óceáni Tonhalbizottságnak (IOTC). A Fülöp-szigetek mindemellett a Déli Kékúszójú Tonhal Védelmével Foglalkozó Bizottság (CCSBT) tagsággal nem rendelkező együttműködő fele. A Fülöp-szigetek ratifikálta az Egyesült Nemzetek 1982. évi Tengerjogi Egyezményét (UNCLOS).

(31) Annak megállapítása érdekében, hogy a Fülöp-szigetek eleget tesz-e a (30) preambulumbekezdésben említett nemzetközi megállapodásokban előírt, valamint a (30) preambulumbekezdésben felsorolt regionális halászati gazdálkodási szervezetek (RFMO-k) által meghatározott, lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti állam minőségében rá háruló kötelezettségeknek, a Bizottság minden olyan információt összegyűjtött és megvizsgált, amelyet a feladat végrehajtásához szükségesnek ítélt.

(32) A Bizottság az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetek által közzétett, rendelkezésre álló adatokból nyert információkat, valamint nyilvánosan elérhető információkat is felhasznált.

3. A FÜLÖP-SZIGETEK NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGKÉNT VALÓ AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGE

(33) A Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése szerint megvizsgálta a Fülöp-szigetekre mint lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti államra háruló kötelezettségeket. Az áttekintés során a Bizottság az IUU-rendelet 31. cikkének (4)–(7) bekezdésében felsorolt paramétereket vette figyelembe.

3.1. Rendszeresen IUU-halászatot folytató hajók és ismétlődő IUU-kereskedelem (az IUU-rendelet 31. cikkének (4) bekezdése)

(34) Az RFMO-k hajókat tartalmazó listáiból származó információk alapján az IUU-hajók ideiglenes vagy végleges listáin nem szerepelnek a Fülöp-szigetek lobogója alatt közlekedő hajók, és olyan, korábban a Fülöp-szigetek lobogója alatt közlekedő, jogellenes tevékenységet folytató hajókról sincsenek adatok, amelyek alapján a Bizottság megvizsgálhatná, hogy a Fülöp-szigetek a 31. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerinti ismétlődő IUU-halászati tevékenységekkel szemben hogyan lép fel.

(35) A Bizottság a 31. cikk (4) bekezdésének b) pontja alapján megvizsgálta az IUU-halászatból származó halászati termékeknek a Fülöp-szigeteki piacra kerülésével kapcsolatban tett Fülöp-szigeteki intézkedéseket is.

(36) A Bizottságnak a rendelkezésére álló összes információ értékelésén alapuló megítélése szerint a Fülöp-szigetek nem tudja biztosítani, hogy a Fülöp-szigetekre vagy a Fülöp-szigeteki feldolgozóüzemekbe kerülő halászati termékek ne IUU-halászatból származzanak. Ennek oka rendszerszintű problémákban keresendő, amelyek rontják a Fülöp-szigeteki hatóságok lehetőségeit, hogy nyomon kövessék a fogásokat, mivel nem áll rendelkezésükre hivatalos információ a kirakodott, importált és/vagy feldolgozott halakra vonatkozóan. A Bizottság értékelésének alapját képező legfontosabb elemek összefoglalása az alábbiakban található.

(37) A Fülöp-szigetek nagy halászflottával rendelkezik, amely a joghatósága alá tartozó vizeken, valamint a nyílt tengeren és más államok joghatósága alá tartozó vizeken folytat halászatot. A Bizottság 2012. évi első ellenőrző látogatása során szolgáltatott információk és a nyilvánosan elérhető információk szerint a flotta mintegy 9 300 kereskedelmi halászhajóból és hozzávetőleg 470 000 bankából (kisméretű kisüzemi halászhajóból) áll ([2]). A kisüzemi halászok a nemzeti joghatóság területén kívüli vizeken nem végeznek tevékenységet, és fogásaikat legalább részben az Unióba exportálják. A Fülöp-szigetek jelentős távolsági flottával is rendelkezik, amely 2014 márciusában az IOTC által engedélyezett halászhajók jegyzékében szereplő 68 tonhalhalászhajóból és az ICCAT által engedélyezett halászhajók jegyzékében szereplő 18 tonhalhalászhajóból állt. A Fülöp-szigetek által a 2012. és 2013. évi éves halászati jelentésben a WCPFC-nek benyújtott információk alapján a Fülöp-szigetek 2012. július 1-jén 622, az említett RFMO-nál lajstromozott halászhajóval (ezen belül szállítóhajókkal), 2013. június 11-én pedig 722 ilyen lajstromozott halászhajóval rendelkezett ([3]). A Fülöp-szigeteki hajók többnyire tonhalra halásznak. A Fülöp-szigetek által benyújtott éves tonhalfogási adatok a Fülöp-szigeteki kikötőkben kirakodott összes tonhalfogást magukban foglalják, függetlenül a fogás helyétől, és e fogásokat nem különítik el azok származása vagy a fogást végző hajó lobogója szerint. Ez a (46)–(55) preambulumbekezdésben részletesen ismertetettek szerint kétségeket vet fel a fogások eredményes nyomon követésére való képességet illetően.

(38) A Fülöp-szigeteki Halászati és Vízi Erőforrások Hivatalának (BFAR) adatai alapján a Fülöp-szigeteki hajók szokásos nemzetközi halászati területei a következők: a Celebesz-tenger, az indonéz felségvizek, a malajziai felségvizek, a palaui felségvizek, Pápua Új-Guinea, a Csendes-óceán nyugati része, valamint az ICCAT és az IOTC területei. A Fülöp-szigetek halászati megállapodást kötött Pápua Új-Guineával, Kiribatival, valamint a Salamon-szigetekkel. A 2014. március 5-i találkozó alkalmával szolgáltatott információk szerint a halászhajók (erszényes kerítőhálós hajók) többsége Pápua Új-Guinea felségvizein (46) és a WCPFC nyílt tengeri övezeteiben (33) működik. A Salamon-szigeteken ez idáig mindössze két halászhajó tevékenykedik. A Pápua Új-Guineában kirakodott fogások az uniós piacot is ellátják (tonhalkonzerv). Ezenfelül 2014 márciusától hat aktív Fülöp-szigeteki hajó működik az IOTC-, nyolc pedig az ICCAT-területen. Az egyedüli bérelt külföldi halászhajók szállítóhajók, amelyek kizárólag a WCPFC-területen működnek. A Fülöp-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében külföldi halászhajók jelenleg nem folytathatnak halászatot.

(39) A Fülöp-szigeteki flotta összetétele az ellátási láncba bekerülő halászati termékek forrásainak sokféleségével, valamint az elégtelen nyomonkövetési rendszerrel együtt egyértelműen felveti annak kockázatát, hogy IUU-termékek jutnak a Fülöp-szigeteki piacra.

(40) Tekintettel a Fülöp-szigeteki tonhalfeldolgozó iparra, a Bizottság elemezte az iparág tevékenységeivel együtt járó helyzetet és az esetleges hatást, amelyet e műveletek gyakorolhatnak az IUU-halászatból származó halászati termékek Fülöp-szigeteki piacra jutására.

(41) A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési terv (IPOA IUU) iránymutatást ad a piaccal kapcsolatos nemzetközileg elfogadott intézkedésekről, amelyek az IUU-halászatból származó halak és halászati termékek kereskedelmének csökkentését vagy megszüntetését mozdítják elő, valamint 71. pontjában azt is javasolja, hogy az államok tegyenek lépéseket piacaik átláthatóságának javítása érdekében, lehetővé téve a halak és halászati termékek nyomonkövethetőségét. Ugyanígy, a FAO felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexe és különösen annak 11. cikke ismerteti a kifogást követő szakaszok és a felelős nemzetközi kereskedelem helyes gyakorlatait. A 11. cikk (1) bekezdésének (11) pontja felszólítja az államokat, hogy a halak és halászati termékek eredetének megbízhatóbb azonosítása révén törekedjenek a halak és halászati termékek nemzetközi és belföldi kereskedelmének a helyes állományvédelmi és gazdálkodási gyakorlatokkal való összhangjára.

(42) A feldolgozóüzemek nyersanyaga a Fülöp-szigetek nemzeti joghatósága alá tartozó vizeken, a nyílt tengeren és más államok joghatósága alá tartozó vizeken működő, Fülöp-szigeteki lobogó alatt közlekedő hajókról, valamint a Fülöp-szigeteken halat kirakodó, külföldi lobogó alatt közlekedő hajókról és importból származik.

([2]) A következő dokumentum alapján: Department of Agriculture – Bureau of Fisheries and Aquatic Resources, Philippine Fisheries Profile 2011 (Mezőgazdasági Minisztérium – Halászati és Vízi Erőforrások Hivatala, A Fülöp-szigetek halászati profilja 2011), http://www.bfar.da.gov.ph/pages/AboutUs/maintabs/publications/pdf%20files/2011%20Fisheries%20Profile%20(Final)%20(4).pdf

([3]) http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-19-Philippines-Rev-2.pdf
http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-19-Philippines-Part-1.pdf

(43) Egyes Fülöp-szigeteken halat kirakodó hajók koreai és pápua új-guineai lobogó alatt közlekednek. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy 2013. november 26-án a Bizottság értesítette Koreát ([4]) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet értelmében nem együttműködő harmadik országként való azonosításának lehetőségéről, Pápua Új-Guineának pedig a Fülöp-szigetekhez intézett értesítés napján küldött ilyen értesítést. Halat szállítanak továbbá Pápua Új-Guineán működő Fülöp-szigeteki halászati vállalatok is ([5]).

(44) A Fülöp-szigetekre importált és ott feldolgozott hal származhat továbbá harmadik országokból, többek között a Bizottság által nem értesített országokból, például Vanuatuból, Kiribatiból és a Mikronéziai Szövetségi Államokból ([6]). Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy Vanuatu, Kiribati és a Mikronéziai Szövetségi Államok nem exportálhatnak halászati termékeket az Európai Unióba, mivel ezen országok lobogó szerinti államként az IUU-rendelet 20. cikkével összhangban küldött értesítését a Bizottság nem fogadta el.

(45) A FAO felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexe 11. cikke (1) bekezdésének (11) pontjában foglalt alapelvekkel összhangban a Fülöp-szigeteknek nyomon kell tudnia követni a hal és a halászati termékek eredetét és következésképpen képesnek kell lennie annak szavatolására, hogy az Unióba ne exportáljon az uniós szabályoknak nem megfelelő halat. A Fülöp-szigetek azonban nem hajt végre olyan nyomonkövethetőségi rendszert, amelynek segítségével elkerülhetné, hogy elfogadott értesítés nélküli, illetve az Unióval nem együttműködőként azonosított országokból importáljon, majd exportáljon újra nyersanyagot és halászati termékeket. A kirakodástól a kivitelig vagy a behozataltól a későbbi kivitelig tartó szakasz egészét felölelő, működő nyomonkövethetőségi rendszerre lenne szükség. A Fülöp-szigetek azonban nem rendelkezik ilyen rendszerrel, és a halászati tevékenységek, különösen a kirakodás ellenőrzésének és megfigyelésének, a tengeri és kikötői vizsgálatoknak, valamint a hajónaplók ellenőrzésének a hiánya azt jelenti, hogy IUU-halászatból származó termékek könnyen a Fülöp-szigeteki és így az uniós piacra juthatnak. Mindemellett bevett eljárás, hogy a Fülöp-szigetek lobogója alatt közlekedő hajókról származó halat harmadik országok vizeiben fogják, majd ezt követően további feldolgozásra harmadik országokban kirakodják vagy harmadik országok vizein átrakodva további feldolgozásra más országokba küldik azokat. Ennélfogva számos kockázatos ügyletre kerül sor a Fülöp-szigetek felségvizein kívül. Az UNCLOS 94. cikke szerint a Fülöp-szigeteki hatóságoknak teljes körű felelősséget kell vállalniuk halászhajóikért. A Fülöp-szigetek ugyanakkor semmilyen intézkedést nem tesz annak biztosítása érdekében, hogy a hatóságok ellenőrizzék a hajóik tevékenységéhez kapcsolódó információk hitelességét és a kapcsolódó ügyletek nyomonkövethetőségét.

(46) A Fülöp-szigetek elfogadta a nyílt tengeri hajómegfigyelési rendszer végrehajtásáról szóló, 241. sz. halászati közigazgatási rendeletet. Ennek ellenére nem rendelkezik operatív hozzáféréssel a harmadik országok, például Pápua Új-Guinea vizein működő egyes hajóinak helyzetére vagy tevékenységére vonatkozó, szükséges információkhoz. Emiatt csak korlátozottan tudja ellátni a fogási tanúsítványok szabályszerű kiadása tekintetében lobogó szerinti állam minőségében rá háruló feladatokat. A 3.2. szakasz részletesebben megvizsgálja a megfigyeléshez, az ellenőrzéshez és a felügyelethez kapcsolódó problémákat.

(47) Noha a kirakodási nyilatkozatok a nyomonkövethetőség nélkülözhetetlen elemei, mivel biztosítják az ellenőrzést és ezáltal a vállalati be- és kimenetek megfigyelését, azokat nem minden Fülöp-szigeteken kirakodott fogás esetében alkalmazzák. Egy ilyen dokumentum csak akkor maradéktalanul megbízható, ha annak tartalmát (a kifogott hal mennyiségét és a halfajokat tekintve) független hatóság ellenőrzi és megerősíti; a vállalat által szolgáltatott adatok felhasználása, ami sok esetben a Fülöp-szigeteki eljárás, nem elegendő. Ezenfelül a halászati tevékenységek eredményes nyomon követése érdekében a fogások kirakodásának minden esetben feltételéül kellene szabni, hogy a halászhajók kirakodási nyilatkozatot töltsenek ki, míg jelenleg ez csak a Fülöp-szigeteki kirakodások esetében követelmény. A Fülöp-szigeteki hatóságok nem hajtottak végre következetes intézkedéseket a harmadik országokban végzett kirakodásokhoz vagy átrakodásokhoz kapcsolódó okmányellenőrzésekre vonatkozóan. A Pápua Új-Guineából származó fogásokat illetően a Bizottság a 2012. évi első Fülöp-szigeteki ellenőrző látogatása során megállapította, hogy a hatóságok nem minden esetben voltak tisztában azzal, hogy a halat kirakodták-e Pápua Új-Guineában vagy átrakodták-e Pápua Új-Guinea vizein, mielőtt továbbküldték a Fülöp-szigetekre.

([4]) HL C 346., 2013.11.27., 26. o.
([5]) Lásd a 2. lábjegyzetet.
([6]) Lásd a 2. lábjegyzetet.

(48) A Fülöp-szigetek fogási tanúsítási rendszerre vonatkozó jogi rendelkezéseket vezetett be. Az 1005/2008/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó szabályokról és rendeletekről szóló, 238. sz. halászati közigazgatási rendeletnek a fogási tanúsítási rendszerről szóló 13. szakasza létrehozta a „fogáshitelesítési tanúsítványt", amelyet a 238-1. sz. halászati közigazgatási rendelettel „a fogások eredetét tanúsító kirakodási nyilatkozattá" neveztek át. A kirakodási nyilatkozatok egyik típusaként a fogások eredetét tanúsító kirakodási nyilatkozatok használata csak egy adott Fülöp-szigeteki kikötőben kirakodást végző hajók számára kötelező; ez kizárja a 238-1. sz. rendelet olyan Fülöp-szigeteki lobogó alatt közlekedő hajókra történő alkalmazását, amelyek más országokban végeznek kirakodást, jóllehet ez rendszeresen előfordul.

(49) A kereskedelmi halászhajók esetében a halkirakodási nyilatkozatot kirakodáskor töltik ki, és azt a BFAR ellenőrei írják alá. A probléma az, hogy a kirakodási nyilatkozatban akkor is a fogást végző hajókra vonatkozó információk szerepelnek, amikor a fogások kirakodását szállítóhajók végzik. Ennélfogva az ellenőrök anélkül tanúsíthatják a még tengeren lévő halászhajók kirakodásait, hogy bármilyen információval rendelkeznének a halászati műveletekről. Emellett a jelenlegi halkirakodási tanúsítási rendszer nem biztosítja a megfelelő nyomonkövethetőséget, mivel nem teremt kapcsolatot minden rendelkezésre álló és vonatkozó információ, például a kirakodó hajó és a fogások rendeltetési feldolgozóüzeme között.

(50) A kisüzemi halászat esetében a tengeren vagy a kirakodási ponton végzett ellenőrzések szinte teljesen hiányoznak; a halfogási jelentéseket nem a helyi hatóságok írják alá, hanem a nyersanyag átvételekor a feldolgozóüzemek tanúsítják azokat. A hatóságok magyarázata szerint az erőforráshiány miatt igen ritka, hogy az érintett hatóság részéről kormányzati tisztviselő legyen jelen a kirakodáskor. Ennélfogva, mivel a halfogási jelentés kitöltésekor nincs jelen hatósági képviselő, előfordulhat, hogy egy halászhajó esetében több kirakodást is bejelentenek, amelyekben lajstromozott és engedéllyel rendelkező hajókról származó fogásokat engedéllyel nem rendelkező és nem lajstromozott kisüzemi hajókról származó fogásokkal kevernek. Ez azért aggályos, mert az ilyen jelentés az egyszerűsített fogási tanúsítványok kiadásához figyelembe vett fő dokumentumok egyike.

(51) A BFAR az üzemeltetők vagy a feldolgozóüzemek által szolgáltatott információkra támaszkodik ahelyett, hogy saját értékelése alapján ellenőrizné és hitelesítené a fogási tanúsítványokban szereplő adatokat. A Fülöp-szigetek nem dolgozott ki a vállalatok nyomonkövethetőségi eljárásainak felülvizsgálatára szolgáló, átfogó ellenőrzési rendszert. A (hagyományos és egyszerűsített) fogási tanúsítvány hitelesítését megelőzően kért dokumentumok nagy száma ellenére például a BFAR nem tudja ellenőrizni, hogy a tanúsítványban feltüntetett tömeg valós-e, mivel nem végez üzemi ellenőrzéseket. Ezért elmondható, hogy a fogási tanúsítvány hitelesítése „vakon" történik, és azzal a tényleges veszéllyel jár, hogy IUU-halászatból származó fogások kerülnek a kiviteli áramokba.

(52) A Bizottság 2012. évi első ellenőrző látogatása feltárta, hogy a feldolgozott mennyiségek ellenőrzése bizonyos esetekben elmaradt, mivel a feldolgozás utáni mennyiség többnyire megegyezett a feldolgozás előtti mennyiséggel. A tonhalkonzerv esetében ez lehetetlen, mivel a haltest egyes részeit el kell dobni, így ez azt jelezheti, hogy IUU-termékek kerülnek a termelési és kiviteli áramokba.

(53) A Bizottság 2012. évi első ellenőrző látogatása során továbbá az is megállapítást nyert, hogy a fogási tanúsítványt kérő vállalatok informálisan jogosultak fogási tanúsítványszámot kiadni, amely kötelezően a BFAR által előírt (pl. az exportőr vagy a régió azonosítását lehetővé tevő) kódsorból és egy azt követő sorszámból áll. Adatbázis vagy elektronikus rendszer hiányában ezek a számok nem ellenőrizhetők, ami bizonyos mértékben felveti annak kockázatát, hogy egyazon számot több különböző szállítmány esetében visszaélésszerűen alkalmaznak.

(54) A nyomonkövethetőség problémáját az ellenőrizetlen tengeri átrakodások gyakorlata súlyosbítja. A halászati termékek valóban bejuthatnak a Fülöp-szigeteki piacra szállítóhajók útján, és a kirakodásokkal kapcsolatos, a (49) preambulumbekezdésben ismertetett ellenőrzési és nyomonkövethetőségi hiányosságok fényében fennáll a veszélye, hogy IUU-halászatból származó halat importálnak a Fülöp-szigetekre. Az átrakodás széles körben elterjedt gyakorlat, mivel a kereskedelmi flotta legtöbb halászati műveletét – az IOTC-területen működő nagyméretű horogsoros hajók kivételével – szállítóhajók támogatják, amelyek a fogást végző halászhajókról rakodják át a halat, hogy eljuttassák a kikötőbe vagy a feldolgozóüzembe.

(55) E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az átrakodások ellenőrzésének hiánya nyomán a hatóságok kevéssé tudják ellenőrizni az erszényes kerítőhálós hajók által végzett fogásokat, így az a fogások be nem jelentésének kockázatával jár. A járőrhajók korlátozott jelenléte, a fedélzeti megfigyelők általi korlátozott lefedettség (a halak csoportosulását előidéző eszközökre vonatkozó tilalmi időszak, pl. a nyár kivételével), valamint a hajómegfigyelési rendszer jelenlegi gyenge működési állapota szintén kedvezhet az IUU-halászati tevékenységeknek. Hiányosságok tapasztalhatók a kisüzemi halászat ellenőrzése terén is; példaként említhető a kirakodási ellenőrzések alacsony száma és a korlátozott tengerfelügyelet. Mindemellett az engedélyezési rendszert továbbra sem hajtották végre valamennyi önkormányzat területén.

(56) A Fülöp-szigeteki hatóságok több benyújtott dokumentumban is elismerték a rendszereik nyomonkövethetőséggel kapcsolatos hiányosságait. A Fülöp-szigetek a február 25-én benyújtott dokumentáció részeként beterjesztette a nyomonkövethetőségi rendelet szövegét. A Bizottság azonban ez idáig nem tapasztalta, hogy kézzelfogható előrelépés történt volna a nyomonkövethetőség ügyében.

(57) Ennélfogva a fenti (46)–(54) preambulumbekezdésben ismertetetteknek megfelelően a behozatalra vonatkozó fogási tanúsítványok és a feldolgozóüzemek ellenőrzésének hiánya, valamint a halbeszerzési források nagy száma arra ösztönzi a távolsági flottát, hogy belföldi és külföldi fogások esetén egyaránt a jogszerű termékekkel együtt IUU-halászatból származó termékeket is exportáljon. A tengeri tevékenységek (halászat és átrakodás) ellenőrzésének korlátozott volta tovább súlyosbítja a problémát, amint az a 3.2. szakasz (67)–(75) preambulumbekezdésében vizsgálatra kerül.

(58) Az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet (FAO) felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexe (FAO magatartási kódex) átláthatóságot javasol a halászati törvényekben és azok előkészítésében, valamint a vonatkozó irányelvek meghatározásában, a döntéshozatalban és a gazdálkodási folyamatokban (6. cikk (13) bekezdése, illetve 7. cikk (1) bekezdésének (9) pontja). Elveket és normákat állapít meg minden halászterület állományvédelmére, gazdálkodására és fejlesztésére vonatkozóan, és kiterjed többek között a halászatra, a feldolgozásra, valamint a halak és halászati termékek kereskedelmére, a halászati műveletekre és a halászati kutatásra is. A 11. cikk (2) bekezdésében és a 11. cikk (3) bekezdésében a FAO magatartási kódex azt is meghatározza, hogy a halak és halászati termékek nemzetközi kereskedelme nem veszélyeztetheti a halászterületek fenntartható fejlődését, továbbá hogy az ilyen kereskedelemnek átlátható intézkedéseken, valamint átlátható, egyszerű és átfogó törvényeken, rendeleteken és közigazgatási eljárásokon kell alapulnia.

(59) Noha a Fülöp-szigetek célja egy közös halászhajó-nyilvántartási rendszer létrehozása, a nyilvántartási hatóság (a Tengerészeti Ágazati Hatóság (MARINA)) jelenleg külön hajó-nyilvántartási rendszert működtet, és emellett különálló halászati engedélyezési rendszer is létezik. A 2012. évi első bizottsági ellenőrző látogatás idején végzett értékelés alapján a hajók nyilvántartási rendszerében jelentős hiányosságok tapasztalhatók. A MARINA és a két engedélyező hatóság (Mezőgazdasági Minisztérium (BFAR)/helyi önkormányzati egységek) által nyilvántartott hajók száma eltér, az említett szervek között pedig nincs strukturált együttműködés. A bizottsági ellenőrző látogatásokat követően a BFAR és a MARINA egyetértési megállapodást írt alá az együttműködésről. Ezenfelül a felelős helyi önkormányzati egységek számos, az önkormányzati vizeken halászatot folytató kisméretű hajót nem vesznek nyilvántartásba (becslések szerint a hajók 50 %-áról van szó), ami megnehezíti azok ellenőrzését. Továbbá a Bizottság az ellenőrző látogatásai során megállapította, hogy a halászati engedélyek kezelése is elégtelen, mivel a kiállított engedélyeken szereplő számok és a hatóságok által rögzített adatok hiányosak.

(60) A hajók nyilvántartásba vételének feltételeit az IPOA IUU 40. cikkében előírtak szerint halászati engedélyhez kellene kötni, és azoknak egyértelműnek, átláthatónak és nyilvánosan elérhetőnek kell lenniük. A Fülöp-szigeteken azonban jelentős eltérésre derült fény az országban lajstromozott és az ott engedéllyel rendelkező kereskedelmi halászhajók száma között. A MARINA szerint 2010-ben mindössze 3 700 halászhajót – köztük kisüzemi hajókat – vettek nyilvántartásba, jóllehet 2011-ben közel 8 000 kereskedelmi halászhajó kapott engedélyt. A MARINA által kezelt adatbázist tehát nem aktualizálják, mivel az engedéllyel rendelkező halászhajók száma meghaladja a lajstromozott hajók számát, ami valójában nem lehetséges. A kisüzemi és a kereskedelmi hajók közös adatbázisban történő nyilvántartása nem megfelelő, tekintettel arra, hogy a helyi önkormányzati egységek nem küldenek rendszeresen pontos adatokat. Ennek következtében az összesített számadat helytelen. Mindezek fényében megállapítható, hogy a nyilvántartás nem naprakész.

(61) A halászhajók sokféle típusa (önkormányzati és kereskedelmi halászati területeken működő hajók, kis-, közepes és nagyméretű hajókra való további felosztás), valamint a különféle (a BFAR által a kereskedelmi halászhajók részére kiállított és a helyi önkormányzati egységek által kisüzemi halászhajók részére saját mérlegelési jogkör alapján kiállított) halászati engedélyek és az engedélyezési rendszer ebből fakadó összetett jellege aláássa a halászati tevékenységek nyomonkövethetőségét, illetve a megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti erőfeszítéseket. A hajók nyilvántartásával és az engedélyekkel kapcsolatos megbízható és teljes körű információk hiánya közvetlenül érinti a helyes fogási tanúsítványok kiadásának lehetőségét.

(62) Tekintettel a nyomonkövethetőség megállapítást nyert hiányára és arra, hogy a Fülöp-szigeteki hatóságok nem rendelkeznek információval a kirakodott halról, ez utóbbiak nem tudják biztosítani, hogy a Fülöp-szigetek területére vagy a Fülöp-szigeteki feldolgozóüzemekbe kerülő halászati termékek ne IUU-halászatból származzanak, amint azt a (43)–(56) preambulumbekezdés bemutatta.

(63) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tények és az érintett ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében – megállapítható, hogy a Fülöp-szigetek elmulasztotta a nemzetközi jog alapján parti vagy forgalomba hozatal szerinti állam minőségében rá háruló azon kötelezettsége teljesítését, hogy megakadályozza az IUU-halászatból származó halászati termékeknek a piacára történő bejutását.

3.2. Az együttműködés és a végrehajtás elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikke (5) bekezdésének a), b), c) és d) pontja)

(64) A Bizottság elsőként elemezte, hogy a Fülöp-szigeteki hatóságok hatékonyan működnek-e együtt a Bizottsággal azáltal, hogy válaszolnak az IUU-halászat és a kapcsolódó tevékenységek kivizsgálására, az azokról szóló visszacsatolásra és az azok nyomon követésére irányuló, Bizottság általi megkeresésekre.

(65) Az EU IUU-rendelete szerinti fogási tanúsítási rendszer végrehajtásában részt vevő Fülöp-szigeteki hatóságok általában együttműködők az információkra vagy ellenőrzésekre irányuló megkeresésekre adott válaszaikban és visszacsatolásban, noha válaszaik megbízhatóságát megkérdőjelezi az átláthatóság hiánya, valamint az, hogy kevés lehetőség van vagy egyáltalán nincs lehetőség a halászati termékek nyomonkövethetőségének biztosítására, amint azt a határozat 3.1. szakasza megállapítja.

(66) Másodszor, a lobogó, kikötő szerinti és parti államként a Fülöp-szigetekre háruló kötelezettségek teljesítése átfogó értékelésének keretében a Bizottság azt is elemezte, hogy a Fülöp-szigetek együttműködik-e más lobogó szerinti államokkal az IUU-halászat elleni küzdelemben.

(67) Amint az a (46) preambulumbekezdésben olvasható, a Fülöp-szigetek nem rendelkezik hozzáféréssel a harmadik országok, például Pápua Új-Guinea vizein működő hajóinak helyzetére vagy tevékenységére vonatkozó szükséges információkhoz. Az elégtelen együttműködés ellenére a Fülöp-szigetek továbbra is engedélyezi, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók harmadik országok vizein folytassanak halászatot, így lobogó szerinti államként nem tud teljes körű felelősséget vállalni hajóinak a saját vizein kívül végzett műveleteiért, valamint a fogási tanúsítványok hitelesítésekor az információk hitelességért.

(68) Harmadszor, az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikke és az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv különösen azt írja elő a lobogó szerinti államok számára, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajók felett közigazgatási, műszaki és szociális kérdések tekintetében ténylegesen gyakoroljanak joghatóságot és ellenőrzést. Az IPOA IUU 24. pontja azt javasolja, hogy a lobogó szerinti államok a kirakodás pontjától a végső célállomásig gondoskodjanak a halászat átfogó és hatékony megfigyeléséről, ellenőrzéséről és felügyeletéről, többek között a hajómegfigyelési rendszer vonatkozó nemzeti, regionális és nemzetközi előírásoknak megfelelő végrehajtása révén. Ide tartozik az a követelmény is, hogy a joghatósága alá tartozó területen közlekedő hajókon fedélzeti hajómegfigyelési rendszert kell felszerelni. Kötelező továbbá rendszeresen benyújtani a hajónaplókban szereplő fogási adatokat, amiről a Bizottság 2012. januári első ellenőrző látogatása során kiderült, hogy arra a Fülöp-szigeteken csak az engedélyek megújításakor, azaz háromévente kerül sor. Az alább vizsgáltaknak megfelelően a Fülöp-szigetek nem tett eleget az ENSZ Tengerjogi Egyezménye szerinti kötelezettségének, valamint nem vette figyelembe az IPOA IUU ajánlását különösen a flottája, valamint az elfogadott és végrehajtott megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti intézkedések ellenőrzésére vonatkozóan.

(69) A Fülöp-szigetek flottaellenőrzéssel kapcsolatos nehézségei részben a közigazgatási kapacitás hiányának tudhatók be, mivel a halászflotta mérete meghaladja az ország hajó-ellenőrzési képességeit. A Bizottság jelentős egyensúlyhiányt állapított meg az ország vizein működő hajók halászati tevékenységének megfigyelésére és ellenőrzésére alkalmas Fülöp-szigeteki közigazgatási kapacitás, valamint a lajstromozott hajók/a kiállított halászati engedélyek száma között (ez körülbelül 9 300 kereskedelmi halászhajót és körülbelül 470 000 bankát jelent). Ez a helyzet alátámasztja, hogy a joghatósága alatt folytatott halászati tevékenység mértékéhez viszonyítva a Fülöp-szigetek az emberi és költségvetési erőforrások 2014-ben előirányzott növelése ellenére elégtelen végrehajtási kapacitással rendelkezik. A Bizottság úgy véli, hogy a tengeri fellépésre szolgáló eszközök ilyen hiánya aláássa a végrehajtási törekvéseket.

(70) A Fülöp-szigetek 2012-ben elfogadta a nyílt tengeri hajómegfigyelési rendszer szabályozásáról és végrehajtásáról szóló 241. sz. halászati közigazgatási rendeletet. A rendelet előírja, hogy a hajómegfigyelési rendszert valamennyi engedéllyel rendelkező, a Fülöp-szigetek lobogója alatt közlekedő és a nyílt tengeri működésre a BFAR által felhatalmazott kereskedelmi halászhajóra, egyúttal pedig a más országok kizárólagos gazdasági övezeteiben halászati joggal rendelkező halászhajókra is alkalmazni kell. A rendeletben foglaltak szerint a hajómegfigyelési rendszerrel kapcsolatos követelményt elsőként a Fülöp-szigetek lobogója alatt közlekedő, nyílt tengeri tonhalhalászatra jogosult vagy más országok kizárólagos gazdasági övezeteiben halászati joggal rendelkező hajókra kell alkalmazni. Ezt követően a hajómegfigyelési rendszer minden egyéb halászati területen működő más halászhajókra/halászeszközökre történő alkalmazásának ütemezését – más jogszabályok és hatályos halászati közigazgatási rendeletek eltérő rendelkezése hiányában – az érdekelt felekkel folytatott későbbi egyeztetések keretében kell meghatározni. Ez idáig a ténymegállapításokból az derül ki, hogy a hatályos szabályok ellenére a Fülöp-szigetek csak részben hajtotta végre a hajómegfigyelési rendszerrel kapcsolatos kötelezettségeket.

(71) A Fülöp-szigetek által a Bizottságnak benyújtott IUU-halászat elleni nemzeti cselekvési tervben ismertetettek szerint jelenleg az 1. számú nyílt tengeri övezetben, valamint más RFMO-k joghatósága alatt álló halászati területeken működő, a Fülöp-szigetek lobogója alatt közlekedő halászhajók tartoznak a hajómegfigyelési rendszer hatálya alá. A 241. sz. halászati közigazgatási rendelet révén valamennyi Fülöp-szigeteki lobogó alatt közlekedő és a nyílt tengeren működő halászhajón VMS-transzpondert kell felszerelni. A Fülöp-szigetek azonban nem szolgált olyan információkkal a Bizottságnak, amelyek arra utalnának, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezményének 94. cikkében és az IPOA IUU 24. cikkében előírtak szerint szándékában áll és tervezi a hajómegfigyelési rendszer hatályának fokozatos kiterjesztését a Fülöp-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében működő halászhajókra, biztosítva ezáltal a halászat átfogó és hatékony megfigyelését, ellenőrzését és felügyeletét.

(72) A Bizottság a 2012-ben tett első Fülöp-szigeteki ellenőrző látogatása során megállapította, hogy a Halászati Megfigyelőközpont még csak fejlesztési/kísérleti szakaszban tart. Emellett a Fülöp-szigeteki Halászati Megfigyelőközpont – különösen a Fülöp-szigetek lobogója alatt közlekedő és Pápua Új-Guinea vizein működő hajók esetében – nem fért hozzá az operatív VMS-adatokhoz. Mindemellett a hajómegfigyelési rendszer felszerelését több hajó esetében sem tették kötelezővé. A Fülöp-szigeteki hatóságoknak ténylegesen adatokat szolgáltató hajók száma elhanyagolható volt. A 2012. évi ellenőrző látogatás során gyűjtött információk alapján a Fülöp-szigeteki hatóságok az adott időpontban a WCPFC-nél nyilvántartásba vett, Fülöp-szigeteki lobogó alatt közlekedő 613 hajó közül mindössze 53 esetében rendelkeztek úgynevezett „csak megtekintési" hozzáféréssel a VMS-adatokhoz. Ez a „csak megtekintési" hozzáférési jog a gyakorlatban a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen nemzetközi vizekre belépő vagy onnan kilépő hajókra vonatkozó információkat tartalmazó képernyőképet jelentett, amely nem a hajók tényleges helyzetét ismertette. Problémákról számoltak be az ICCAT- és az IOTC-területeken működő halászhajók VMS-lefedettségét illetően is. 2014. május 15-i levelében a Fülöp-szigetek arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy az illetékes hatóság jelenleg csupán a fogást végző Fülöp-szigeteki halászhajók egy részére vonatkozóan kap VMS szerinti helyzetmeghatározási adatokat a pápua új-guineai hatóságoktól. Ráadásul a Fülöp-szigetek által szolgáltatott információk szerint az illetékes hatóság a pápua új-guineai vizekben tevékenykedő halászhajókkal együttműködő szállítóhajókra vonatkozó VMS-információkat nem kapja meg.

(73) Ezenfelül a Fülöp-szigeteki hatóságoknak nem volt teljes körű rálátásuk saját hajóikra, illetve az ország kizárólagos gazdasági övezetében esetlegesen halászatot folytató harmadik országbeli hajókra.

(74) Mindemellett az illetékes hatóságok nem rendelkeztek információkkal a Fülöp-szigeteki hajók által Pápua Új-Guinea vizein végzett halászati tevékenységekről.

(75) A fentiekre tekintettel tehát a Fülöp-szigetek nem tett eleget az UNCLOS 94. cikkében foglalt rendelkezéseknek. Ezek a működési hiányosságok egyúttal az IPOA IUU 24. pontjával sem állnak összhangban.

(76) Negyedszer, a hatékony végrehajtási intézkedéseket illetően az IPOA IUU 21. pontjának javaslata szerint az államoknak biztosítaniuk kell, hogy a hajók által folytatott IUU-halászatot kellően súlyos szankciókkal sújtsák ahhoz, hogy hatékonyan megelőzzék, megakadályozzák és felszámolják az IUU-halászatot, valamint hogy megfosszák az elkövetőket az ilyen halászatból eredő előnyöktől. Az alább vizsgáltaknak megfelelően a Fülöp-szigetek nem rendelkezik az elkövetők megfelelő szankcionálásához szükséges jogi kerettel, illetve flottája és vizei feletti ellenőrzéssel.

(77) Az ellenőrző látogatások során a Bizottság birtokába jutott információk alapján az is megállapítást nyert, hogy az IUU-tevékenységekre vonatkozó szankciórendszer elégtelen, mivel nem biztosítja hatékonyan a megfelelést és – tekintet nélkül arra, hol fordulnak elő – nem akadályozza meg a jogsértések előfordulását, valamint nem fosztja meg az elkövetőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól.

(78) A Fülöp-szigetek által bevezetett végrehajtási intézkedések tekintetében a bizottsági ellenőrző látogatások feltárták, hogy a jogsértésekért járó, a 8550. sz. köztársasági törvényben vagy az 1998. évi Fülöp-szigeteki halászati törvényben – azaz az ország első számú hatályos halászati jogszabályában – előírt alkalmazandó szankciókat felül kell vizsgálni.

(79) A Fülöp-szigeteki hatóságok a benyújtott okmányokban elismerték, hogy nem rendelkeznek visszatartó erejű szankciórendszerrel. A szankciók meglévő mértéke már nem megfelelő és nem arányos a lehetséges jogsértések súlyosságával, a jogsértések erőforrásokra gyakorolt lehetséges hatásával, valamint az elkövetőknek az ilyen jogellenes tevékenységükből származó potenciális hasznával. Példaként említhető, hogy a cotabatói part mentén a 11,5 milliárd EUR értékűre becsült korallzátony elpusztításáért az elkövetőnek mindössze 2 000 Fülöp-szigeteki pesótól (PHP) (körülbelül 32 EUR) 20 000 PHP-ig (körülbelül 320 EUR) terjedő bírságot kellene fizetnie.

(80) A Bizottság 2012. évi ellenőrző látogatásait követően a Fülöp-szigeteki hatóságok benyújtották az 1998. évi Fülöp-szigeteki halászati törvény módosításának tervezetét. A javasolt büntetések, noha a hatályos törvényben előírtnál magasabbak, a jelek szerint továbbra sem kellően súlyosak ahhoz, hogy hatékonyan megfosszák az elkövetőeket az IUU-halászatból származó előnyöktől. A tervezet szerint például a korallzátonyokat és más tengeri élőhelyeket károsító halászeszközök használatáért kiszabandó bírság – amely a tervezetben szereplő legmagasabb összegű büntetés – a halászati művelet során kifogott hal értékének háromszorosa vagy – ha ez magasabb – két millió PHP (körülbelül 35 000 EUR). Tekintettel a korallzátonyok (79) preambulumbekezdésben ismertetett jelentős gazdasági értékére, ez nyilvánvalóan nem elégséges. Mindemellett a tervezetet a Szenátus és a Képviselőház elé terjesztették, ez idáig azonban még nem fogadták el, tehát jogi kötőerővel nem bír. A Fülöp-szigeteki hatóságok nem nyújtottak be egyértelmű ütemtervet a tervezet törvénybe iktatására és végrehajtására vonatkozóan.

(81) Ezenfelül a hatályos jogi szabályozás nem tartalmazza az IUU-halászat fogalmának meghatározását, és nem foglal magában a súlyos jogsértésekre vonatkozó rendelkezéseket vagy a visszaeső elkövetőkre vonatkozó egyedi szankciókat. Az új tervezetben már szerepel az IUU-halászat definíciója, és az kitér a visszatérő bűncselekményekre. Nem tartalmaz azonban következetesen alkalmazandó közigazgatási kísérő intézkedéseket. Mindemellett, noha a Fülöp-szigetek által benyújtott tervezet az 1998. évi halászati törvény hatályát kibővíti a nyílt tengeren vagy harmadik országok vizein elkövetett bűncselekményekre, a hatályos törvény csak a Fülöp-szigetek joghatósága alá tartozó vizekre alkalmazandó. Ennélfogva jelenlegi formájában nem biztosít jogalapot a Fülöp-szigeteki hatóságok számára ahhoz, hogy a Fülöp-szigetek lobogója alatt közlekedő és a nemzeti joghatóság területén kívül működő hajók IUU-tevékenységeit szankcionálja.

(82) Ennélfogva a büntetések jelenlegi formájukban nem kellően átfogóak és súlyosak ahhoz, hogy visszatartó erővel bírjanak. A büntetések mértéke nem biztosítja megfelelően az előírások betartását, nem akadályozza meg a jogsértések előfordulását – tekintet nélkül arra, hol fordulnak elő –, valamint nem fosztja meg az elkövetőket a jogellenes tevékenységeikből származó haszontól, amint azt a WCPFC-egyezmény 25. cikkének (7) bekezdése előírja. Mindemellett a jogsértések szankcionálásának és hatékony nyomon követésének lehetőségét még inkább aláássa a – különösen a hajók nyilvántartásba vételére és engedélyezésére, a kirakodásokkal és a fogásokkal kapcsolatos információk és adatok nyomonkövethetőségére és megbízhatóságára (a (45)–(62) preambulumbekezdésben foglaltak szerint), valamint az erőforrások védelmére és az azokkal való gazdálkodásra (a (100)–(102) preambulumbekezdésben ismertetettek szerint) vonatkozó – egyértelmű és átlátható jogszabályok és eljárások hiánya. Ez a helyzet rendkívül megnehezíti a hatékony végrehajtást és az IUU-jogsértések feltárását. A Fülöp-szigetek hatékony végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatos teljesítménye nem tesz eleget az UNCLOS 94. cikkében foglalt kötelezettségeinek, illetve nem áll összhangban az IPOA IUU 21. pontjában foglalt ajánlásokkal.

(83) Az UNCLOS 63. és 64. cikke szerint a parti és lobogó szerinti államok kötelesek együttműködni a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és nagy távolságra vándorló halfajok ügyében. Ezenkívül a FAO magatartási kódex 7. cikke (1) bekezdésének (3) pontja azt ajánlja, hogy a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és határon átnyúló halállományok kiaknázásában érintett államok hozzanak létre kétoldalú szervezési megállapodást az eredményes együttműködés garantálására, az erőforrások eredményes védelme és kezelése érdekében. Ezt tovább részletezik az IPOA IUU 28. és 51. pontjai, amelyek részletesen meghatározzák az államok közötti közvetlen együttműködés gyakorlatait, ideértve a parti államok rendelkezésére álló adatok és információk cseréjét. A fogási tanúsítványok hitelesítéséhez szükséges információk összevetését lehetővé tevő, a Fülöp-szigetek és Pápua Új-Guinea közötti információmegosztás hiánya aláássa e rendelkezések alkalmazását.

(84) Ebben a vonatkozásban a WCPFC-egyezmény ([7]) 25. cikkének (10) bekezdése előírja, hogy amennyiben ésszerű oka van azt hinni, hogy egy másik állam lobogója alatt hajózó halászhajó olyan tevékenységet folytat, amely veszélyezteti az egyezmény hatálya alá tartozó területre vonatkozóan elfogadott állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések hatékonyságát, a WCPFC minden tagja köteles erre felhívni az érintett lobogó szerinti állam figyelmét. Pápua Új-Guinea és a Fülöp-szigetek azonban nem folytat a VMS-információk cseréjét célzó együttműködést, amely információk nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy a hajók megfeleljenek az állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseknek. Ez befolyásolja e rendelkezés végrehajtását.

(85) A vizsgált IUU-halászat megnyilvánulásának alakulását, jellegét, körülményeit, mértékét és súlyosságát illetően az egyértelműség és az átláthatóság fent ismertetett hiánya miatt e szempontok értékelése szintén nem lehetséges. E hiányosságok következtében nem lehet megbízható módon megállapítani az IUU-halászathoz kapcsolódó tevékenységek potenciális léptékét. Elismert tény ugyanakkor, hogy az átláthatóság hiánya a hatékony ellenőrzések lehetetlenségével kombinálva ösztönzi a jogellenes magatartást.

(86) A Fülöp-szigeteki hatóságok meglévő kapacitásával kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([8]) alapján a Fülöp-szigetek közepes humán fejlettségű országnak tekintendő (2012-ben a 186 ország közül a száztizennegyedik volt). Ezt megerősíti a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([9]) II. melléklete is, amelyben a Fülöp-szigetek a „közepes jövedelmű országok (alsó sáv)" kategóriában szerepel, valamint az OECD/DAC 2012-re vonatkozó, 2013. január 1-jei adatai is ([10]). E tekintetben az illetékes hatóságok korlátozott pénzügyi és igazgatási kapacitása olyan tényezőnek tekinthető, amely aláássa a Fülöp-szigetek együttműködési és végrehajtási kötelezettségei teljesítésére való alkalmasságát.

(87) Mindazonáltal figyelembe kell venni, hogy a Fülöp-szigetek adminisztratív kapacitását folyamatosan erősíti az Uniótól érkező pénzügyi és technikai segítség. Az Unió 2011-ben már nyújtott támogatást a Fülöp-szigetek részére egy, az IUU-halászat elleni küzdelemhez kapcsolódó, célzott technikai segítségnyújtási intézkedéshez ([11]). A Bizottság ezenfelül az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal támogatásával és a Fülöp-szigeteki hatóságok kérésére 2013. július 22. és 26. között kapacitásépítéssel foglalkozó munkaértekezletet szervezett Manilában, amelynek középpontjában a kikötő szerinti állam intézkedései és a kockázatelemzés állt.

(88) A (86) és (87) preambulumbekezdésben foglalt elemzéstől függetlenül meg kell jegyezni, hogy a Bizottság 2012. évi ellenőrző látogatásaiból nyert információk alapján nem lehet úgy tekinteni, hogy a Fülöp-szigeteki hatóságok nem rendelkeznek elegendő pénzügyi forrással, inkább a szükséges jogi és közigazgatási környezet, valamint feladataik hatékony és eredményes elvégzése hiányzik.

([7]) A Csendes-óceán nyugati és középső körzetében található hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló egyezmény, amely 2000. szeptember 5-én kelt Honoluluban. (http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific).

([8]) Az információ forrása: http://hdr.undp.org/en/statistics

([9]) HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

([10]) A DAC listája a hivatalos fejlesztési segélyekben részesülőkről (http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm)

([11]) Segítségnyújtás a fejlődő országok számára a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK rendelet végrehajtásának betartásához, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

(89) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) bekezdése és 31. cikke (5) bekezdésének a), b), c) és d) pontja értelmében – megállapítható, hogy a Fülöp-szigetek elmulasztotta a rá mint parti vagy forgalomba hozatal szerinti államra az együttműködési és végrehajtási erőfeszítések tekintetében háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségek teljesítését.

3.3. **A nemzetközi szabályok végrehajtásának elmulasztása (az IUU-rendelet 31. cikkének (6) bekezdése)**

(90) A Fülöp-szigetek ratifikálta az ENSZ Tengerjogi Egyezményét (UNCLOS). Az ICCAT, az IOTC és a WCPFC szerződő fele, valamint a CCSBT tagsággal nem rendelkező együttműködő fele.

(91) A Bizottság elsőként megvizsgált minden információt, amelyet a Fülöp-szigetek IOTC és WCPFC szerződő félként való státusa szempontjából fontosnak tartott.

(92) Az IOTC Megfelelőségi Bizottsága a 2012. évi ülésén kiadott, Fülöp-szigetekre vonatkozó megfelelési jelentésében ([12]) megjegyezte, hogy a Fülöp-szigetek nem ültette át nemzeti jogába az IOTC tengeri teknősökre és rókacápákra vonatkozó állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseinek rendelkezéseit (a tengeri madarakról és a rókacápákról szóló 10/6., illetve 10/12. sz. határozat). Megjegyezte továbbá, hogy a Fülöp-szigetek nem teljesítette maradéktalanul az IOTC adatszolgáltatási követelményeit, különösen a méretgyakorisági adatok esetében, amelyeket csak részben jelentett. A Megfelelőségi Bizottság szorgalmazta, hogy a Fülöp-szigetek tökéletesítse adatgyűjtési és -szolgáltatási gyakorlatát (a jelentéstételi minimumkövetelményekről szóló 10/02. sz. határozat). A Fülöp-szigetek 2011-re vonatkozóan nem nyújtotta be az aktív hajók listáját (az aktív hajók listájáról szóló 10/08. sz. határozat). Emellett nem nyújtotta be a megfigyelői jelentéseket sem (a regionális megfigyelői programról szóló 11/04. sz. határozat). A Megfelelőségi Bizottságnak a Fülöp-szigetek általi megfeleléssel kapcsolatos aggályait az IOTC elnöke 2011. március 22-én kelt levél útján közölte az adott országgal, kitérve az IOTC állományvédelmi és gazdálkodási intézkedései végrehajtásának a Megfelelőségi Bizottság 2011. évi 8. ülésén megállapított szintjére.

(93) Az IOTC 2012. március 10-i megfelelési jelentéséből ([13]) származó információk szerint a Fülöp-szigetek az alábbi esetekben nem tett eleget jelentéstételi kötelezettségeinek: a flottafejlesztési tervről szóló 09/02. sz. határozat – nem nyújtotta be; a 24 méter hosszúságú vagy annál hosszabb, engedéllyel rendelkező hajók listájáról szóló 07/02. sz. határozat – egyes kötelező információk hiányoznak vagy nem felelnek meg az IOTC előírásainak. A hajómegfigyelési rendszert illetően a Fülöp-szigetek nem tett eleget a 10/01. sz., illetve a 06/03. sz. határozatnak, mivel a végrehajtási jelentésben nem tüntetett fel a hajómegfigyelési rendszer adatainak összefoglalására vonatkozó információkat, valamint nem számolt be abban a hajómegfigyelési rendszerrel kapcsolatos előrelépésről és végrehajtásról. A Fülöp-szigetek továbbá nem tett eleget az *Alopiidae* családba tartozó rókacápák bármelyik fajához tartozó egyedekre vonatkozó tilalomról szóló 10/12. sz., illetve a tengeri madarakra vonatkozó jelentéstételről és a déli szélesség 25. fokától délre alkalmazandó enyhítő intézkedésekről szóló 10/06. sz. határozatnak, mivel nem nyújtotta be az előírt információkat. A megfigyelőket illetően a Fülöp-szigetek nem tett eleget a 11/04. sz. határozatnak: nem szolgált információkkal a lefedettség mértékéről, valamint nem nyújtotta be a megfigyelői jelentéseket. A Fülöp-szigetek egyúttal a statisztikai dokumentációs programról szóló 01/06. sz. határozatnak sem felelt meg, mivel elmulasztotta az éves jelentés benyújtását.

(94) Az IOTC Fülöp-szigetekre vonatkozó, 2013. április 2-i megfelelési jelentésében ([14]) a Megfelelőségi Bizottság ismertette, hogy a Fülöp-szigetek megfelelésével kapcsolatos, a 2012. évi megfelelési jelentésben meghatározott aggályokat a Bizottság elnöke 2012. április 26-án kelt levelében közölte az országgal. A Fülöp-szigetekre vonatkozó 2013. évi megfelelési jelentés felülvizsgálatát követően a Megfelelőségi Bizottság súlyos megfelelési problémákat tárt fel. A Fülöp-szigetek nem ültette át a nagyméretű eresztőhálókra vonatkozó, 12/11. sz. határozatban foglalt tilalmat nemzeti jogába. Nem hajtotta végre a 11/04. sz. határozatban előírt megfigyelői programot. Nem nyújtotta be a tengeri átrakodásokra vonatkozó kötelező jelentést a 12/05. sz. határozat előírása szerint. Mindemellett nem nyújtott be kötelező jelentést a hajómegfigyelési rendszerrel kapcsolatos előrelépésről és végrehajtásról, amint azt a 06/03. sz. határozat előírja. Egyúttal a 01/06. sz. határozat szerinti, a kivitelt és a behozatalt összevető kötelező jelentés benyújtását is elmulasztotta.

([12]) Az IOTC Megfelelőségi Bizottságának a Fülöp-szigetekre vonatkozó megfelelési jelentése, a Megfelelőségi Bizottság 9. ülése, 2012. március 10-i jelentés, IOTC-2012-CoC09-CR22; CoC09-IR22.

([13]) Az IOTC 2012. március 10-i megfelelési jelentése, IOTC-2012-CoC09-CR22_Rev2[E].

([14]) Az IOTC 2012. április 2-i megfelelési jelentése, IOTC-2013-CoC10-CR22[E].

(95) Mindemellett az IOTC 2013. április 2-i megfelelési jelentéséből származó információk alapján a Fülöp-szigetek nem vagy csak részben tett eleget az aktív hajók listájáról szóló 10/08. sz. határozatnak és a 24 méter teljes hosszúságú, engedéllyel rendelkező hajók listájáról szóló 07/02. sz. határozatnak, mivel elmulasztotta az alábbiakra vonatkozó kötelező információk benyújtását: a tulajdonos, a célfajok, a bruttó tonnatartalom, az engedély érvényességi ideje és az üzemelő kikötő. Ami a hajómegfigyelési rendszert illeti, az előző évhez hasonlóan a Fülöp-szigetek nem tett eleget a 06/03. és a 12/13. sz. határozatnak, mivel a végrehajtási jelentésben nem tüntetett fel a hajómegfigyelési rendszer adatainak összefoglalására, valamint a VMS végrehajtására vonatkozó információkat. A Fülöp-szigetek csak részben tett eleget a 10/02. sz. határozatból fakadó kötelező statisztikai követelményeknek. Egyúttal az abban előírt kötelező információk benyújtásának elmulasztása miatt nem tett eleget a tengeri átrakodásokról szóló 12/05. sz. határozatnak. A megfigyelőket illetően a Fülöp-szigetek nem vagy csak részben tett eleget a 11/04. sz. határozatnak; többek között nem biztosította az Indiai-óceán magas kockázatú területnek minősülése miatt megkövetelt megfigyelői lefedettséget, valamint nem nyújtotta be a kötelező megfigyelői jelentéseket és az éves jelentést.

(96) A fenti problémák némelyike az RFMO-k szabályainak megsértésén túl egyúttal az UNCLOS szerinti általános kötelezettségek megszegésének is minősül, az alábbiakban vizsgáltaknak megfelelően.

(97) A (94) preambulumbekezdésben ismertetettek szerint a nagyméretű eresztőhálókra vonatkozó, a 12/11. sz. határozatban foglalt tilalom nemzeti jogba történő átültetésének elmulasztása miatt a Fülöp-szigetek nem tudja teljesíteni az UNCLOS 118. cikke szerinti kötelezettségeit, amely cikk előírja, hogy az államoknak együtt kell működniük egymással a nyílt tengeri területek élő forrásainak megóvása és kezelése tekintetében.

(98) A (93)–(97) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően továbbá a Fülöp-szigetek nem tett eleget az IOTC felé teljesítendő, a nyilvántartással és a megfelelő időben történő jelentéstétellel kapcsolatos kötelezettségeinek. Különösen nem nyújtott be információkat az IOTC-nek a statisztikai adatokra, a flottafejlesztési tervre, a VMS-jelentéstételre és -nyilvántartásra, a megfigyelői jelentésekre és az átrakodási jelentésekre vonatkozóan. Ezek a hiányosságok sértik az UNCLOS 119. cikkének (2) bekezdését, amely előírja, hogy az illetékes szubregionális, regionális és globális nemzetközi szervezeteken keresztül rendszeres alapon terjeszteni kell és ki kell cserélni a hozzáférhető tudományos információkat, halászati és kifogási statisztikákat és más, a halállományok megőrzésére vonatkozó információkat.

(99) Ezenfelül a hajómegfigyelési rendszer adatait és a VMS-re vonatkozó jelentést tartalmazó összefoglaló IOTC részére történő benyújtásának elmulasztása, valamint a Fülöp-szigeteki hatóságoknak a harmadik országok vizein működő, a Fülöp-szigetek lobogója alatt közlekedő hajók VMS-jelzéseinek fogadásával kapcsolatos általános nehézségei a halászhajók helyzetére vonatkozó VMS-jelentési követelmény tekintetében nem állnak összhangban az UNCLOS 62. cikke (4) bekezdésének e) pontjával. Ez a hiányosság továbbá nincs összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 24. pontjának (3) bekezdésével sem, amely előírja, hogy az államoknak a tevékenység megkezdésétől a kirakodás helyszínén át egészen a végső célállomásig gondoskodniuk kell a halászat átfogó és hatékony megfigyeléséről, ellenőrzéséről és felügyeletéről, többek között a hajómegfigyelési rendszer vonatkozó nemzeti, regionális és nemzetközi előírásokkal összhangban történő végrehajtása révén, ideértve a hajómegfigyelési rendszernek az országok joghatósága alá tartozó hajók fedélzetén történő felszerelésére vonatkozó követelményt is.

(100) Ezenfelül az UNCLOS 62. cikkének (1) bekezdése, valamint a WCPFC-egyezmény vonatkozó szabályai (különösen annak 2., 5., 7. és 8. cikke) szerint a parti állam egyértelműen köteles az adott régióban és a nyílt tengeren alkalmazandó intézkedésekkel összhangban álló intézkedéseket elfogadni a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és a nagy távolságra vándorló halállományok hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása, valamint azok optimális hasznosításának előmozdítása érdekében. A Fülöp-szigetek jogi kerete mindössze korlátozott állományvédelmi és gazdálkodási intézkedésekről rendelkezik a nemzeti joghatósága alá tartozó vizekre vonatkozóan. Ezek az intézkedések nincsenek összhangban a Fülöp-szigetek által a nemzetközi jog és az RFMO-k szabályai értelmében teljesítendő kötelezettségekkel.

(101) A Fülöp-szigetek joghatósága alá tartozó vizek különösen a parti tengert, a szigetek közötti vizeket és a kizárólagos gazdasági övezetet foglalják magukban. A WCPFC-egyezmény 3. cikke szerint a WCPFC illetékességi területe elvileg a Csendes-óceán minden (déli és keleti irányban konkrét vonalakkal határolt) vizét magában foglalja, beleértve a Fülöp-szigetek joghatósága alá tartozó vizeket is. Mivel a Fülöp-szigetek úgy véli, hogy a WCPFC szabályai nem vonatkoznak teljes körűen a joghatósága alá tartozó vizekre, nem teljesen egyértelmű, hogy milyen adatokat gyűjtenek és jelentenek a WCPFC-nek; az adatok nem terjednek ki a Fülöp-szigetek valamennyi halászterületének vizeire. Mivel a Fülöp-szigetek úgy tekinti, hogy szigetek közötti vizei a WCPFC intézkedéseinek alkalmazási körén kívül esnek, megsérti ezeket az intézkedéseket.

(102) Mindemellett a 2012. évi első bizottsági ellenőrző látogatás alkalmával meghatározottak szerint csupán kevés állományvédelmi intézkedést hoztak, és azok többsége csak igen korlátozott hatásokkal bírt. Ezenfelül továbbra sem egyértelmű, hogy milyen szerepet játszanak a helyi önkormányzatok az önkormányzati vizeket érintő állományvédelmi intézkedések bevezetésében. 915 helyi önkormányzat működik; a jelek szerint a BFAR-től függetlenül járnak el, amely a joghatóságuk alá tartozó ügyeket, például az önkormányzati vizeket illetően nem írhat elő számukra politikákat és szabályokat.

(103) Ez a helyzet az egyértelműség és átláthatóság hiányához vezet, ami – a Fülöp-szigetek halászhajóinak nyilvántartására és engedélyezésére vonatkozó jogszabályok és eljárások átláthatóságának a határozat 3. szakaszának (1) és (2) bekezdéseiben kifejtettek szerinti hiánya mellett – veszélyezteti és aláássa a Fülöp-szigetek halászati erőforrásainak hatékony védelmét és az azokkal való gazdálkodás eredményes megvalósításának lehetőségét.

(104) A Fülöp-szigetek nemzetközi jogi aktusok végrehajtása tekintetében nyújtott teljesítménye nem áll összhangban az IUU-halászatról szóló nemzetközi cselekvési terv 10. pontjában foglalt ajánlásokkal, amelyek javaslata szerint az államoknak a halállományokról szóló ENSZ-megállapodást mindenekelőtt ratifikálniuk kell, el kell azt fogadniuk vagy csatlakozniuk kell ahhoz. A Bizottság úgy véli, hogy a Fülöp-szigetek esetében ez az ajánlás különösen fontos, hiszen az ország jelentős halászflottával rendelkezik, amely nagy távolságokra vándorló fajokat (főleg az ICCAT-, IOTC- és WCPFC-területen élő tonhalakat) érintő halászati tevékenységeket folytat.

(105) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (3) és (6) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy a Fülöp-szigetek elmulasztotta a nemzetközi szabályok, előírások, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések tekintetében rá háruló nemzetközi jog szerinti kötelezettségei teljesítését.

3.4. **A fejlődő országok sajátos korlátai**

(106) Emlékeztetni kell arra, hogy az ENSZ humán fejlettségi mutatója ([15]) alapján a Fülöp-szigetek közepes humán fejlettségű országnak tekintendő (2012-ben a 186 ország közül a száztizennegyedik volt). Ezt megerősíti a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet II. melléklete is, amelyben a Fülöp-szigetek a „közepes jövedelmű országok (alsó sáv)" kategóriában szerepel, valamint az OECD/DAC 2012-re vonatkozó, 2013. január 1-jei adatai is ([16]).

(107) Meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az IUU-rendelet 20. cikke értelmében 2010. január 15-én elfogadta a Fülöp-szigetek lobogó szerinti államként küldött értesítését. A Fülöp-szigetek az IUU-rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében megerősítette, hogy bevezette azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések, valamint állományvédelmi és gazdálkodási intézkedések alkalmazására, ellenőrzésére és végrehajtására vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, amelyeket a halászhajóinak be kell tartaniuk.

(108) A Bizottság az általa tett 2012. januári első ellenőrző látogatás során feltárt különböző hiányosságokról tájékoztatta a Fülöp-szigeteket. Néhány hónappal később, 2012. júniusi második ellenőrző látogatása során a Bizottság azt tapasztalta, hogy a helyzet nem változott. Kérte a Fülöp-szigeteki hatóságoktól, hogy működjenek együtt és a feltárt hiányosságok tekintetében alkalmazott korrekciós intézkedések terén érjenek el előrelépést. A Fülöp-szigetek a feltárt hiányosságok tekintetében nem tett megfelelő korrekciós intézkedéseket és nem ért el kielégítő eredményeket.

(109) Indokolt megjegyezni továbbá, hogy az Unió az IUU-halászat elleni Fülöp-szigeteki küzdelemhez kapcsolódó, célzott technikai segítségnyújtási intézkedéshez már nyújtott támogatást 2011-ben ([17]).

(110) Ezenfelül a Bizottság az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal támogatásával és a Fülöp-szigeteki hatóságok kérésére 2013. július 22. és 26. között kapacitásépítéssel foglalkozó munkaértekezletet szervezett Manilában, amelynek középpontjában a kikötő szerinti állam intézkedései és a kockázatelemzés állt.

([15]) Lásd a 8. lábjegyzetet.
([16]) Lásd a 10. lábjegyzetet.
([17]) Lásd a 11. lábjegyzetet.

(111) A Bizottság figyelembe vette a Fülöp-szigetek fejlettségi korlátait, és kellő időt biztosított az ország számára az intézkedések végrehajtásához annak érdekében, hogy a Fülöp-szigetek egységes, hatékony és konstruktív módon tudja orvosolni a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeinek való megfelelés 2012 óta tapasztalt hiányát.

(112) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tényelemek és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy a Fülöp-szigetek általános fejlettségi szintje hátrányosan érintheti az ország halászati irányításának fejlettségi állapotát. Ugyanakkor figyelembe véve a Fülöp-szigetek megállapított hiányosságainak jellegét, az Unió által nyújtott segítséget és a helyzet javítása érdekében tett intézkedéseket, nem található arra utaló bizonyíték, hogy a Fülöp-szigetek az alacsony fejlettség miatt mulasztotta volna el a nemzetközi jog szerint rá háruló kötelezettségei teljesítését. A Fülöp-szigetek fejlettségi szintje nem olyan, amely magyarázhatná vagy indokolná az ország lobogó szerinti államként és parti államként a halászat tekintetében nyújtott összteljesítményét, valamint az arra irányuló intézkedéseinek elégtelenségét, hogy megelőzze, megakadályozza és felszámolja az IUU-halászatot, és biztosítsa a joghatósága alá tartozó vizeken a halászati tevékenységek megfelelő hatékonyságú megfigyelését, ellenőrzését és felügyeletét.

(113) A határozat e szakaszában ismertetett helyzetre tekintettel, valamint a Bizottság által összegyűjtött tények és az ország által tett nyilatkozatok alapján – az IUU-rendelet 31. cikkének (7) bekezdése értelmében – megállapítható, hogy a Fülöp-szigetek fejlettségi szintje nem érinti hátrányosan az ország halászattal kapcsolatos fejlettségi állapotát és átfogó teljesítményét.

4. A NEM EGYÜTTMŰKÖDŐ HARMADIK ORSZÁGOK AZONOSÍTÁSÁNAK ESHETŐSÉGÉVEL KAPCSOLATOS KÖVETKEZTETÉSEK

(114) A fentiekben tett azon megállapítások fényében, miszerint a Fülöp-szigetek elmulasztotta a nemzetközi jog értelmében lobogó, kikötő, forgalomba hozatal szerinti vagy parti állam minőségében rá háruló, az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettségei teljesítését, ezt az országot az IUU-rendelet 32. cikkével összhangban értesíteni kell arról az eshetőségről, hogy olyan országként azonosítják, amelyet a Bizottság az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő harmadik országnak tekint.

(115) Az IUU-rendelet 32. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottságnak értesítenie kell a Fülöp-szigeteket arról az eshetőségről, hogy nem együttműködő harmadik országként azonosítják. A Bizottságnak emellett az IUU-rendelet 32. cikkében felsorolt valamennyi lépést meg kell tennie a Fülöp-szigetekkel szemben. A hatékony és eredményes ügyintézés érdekében ki kell tűzni azt a határidőt, amelyen belül az érintett ország írásban válaszolhat az értesítésre, és rendezheti a helyzetet.

(116) Továbbá ki kell jelenteni, hogy a Fülöp-szigetek értesítése arról az eshetőségről, hogy olyan országként azonosítják, amelyet a Bizottság e határozat alkalmazásában nem együttműködő harmadik országnak tekint, nem zárja ki, de nem is vonja automatikusan maga után azt a lehetőséget, hogy a későbbiekben a Bizottság vagy a Tanács a nem együttműködő országok jegyzékének összeállítása céljából további lépéseket tegyen.

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

Egyetlen cikk

A Bizottság ezúton értesíti a Fülöp-szigeteki Köztársaságot arról az eshetőségről, hogy a Bizottság a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem terén nem együttműködő harmadik országként azonosítja.

Kelt Brüsszelben, 2014. június 10-én.

a Bizottság részéről

Maria DAMANAKI

a Bizottság tagja

A pénzforgalomba szánt euróérmék új nemzeti előlapja

(2014/C 185/04)

A Franciaország által kibocsátott új kéteurós, pénzforgalomba szánt emlékérme nemzeti előlapja

A pénzforgalomba szánt euróérmék törvényes fizetőeszköznek minősülnek az euróövezet egészében. A nyilvánosság és a pénzérméket kezelő felek tájékoztatása céljából a Bizottság közzéteszi az új érmék rajzolatának leírását ([1]). A 2009. február 10-i tanácsi következtetéseknek ([2]) megfelelően az euróövezeti tagállamok és azok az országok, amelyek az Európai Unióval létrejött monetáris megállapodás alapján euróérmét bocsátanak ki, bizonyos feltételek – többek között a kéteurós címletre való korlátozás – betartása mellett pénzforgalomba szánt euro-emlékérmét bocsáthatnak ki. Technikai jellemzőit tekintve e pénzérme megegyezik a többi kéteurós érmével, de nemzeti előlapján a megemlékezéshez kapcsolódó, nemzeti vagy európai szinten kiemelkedő szimbolikus jelentéssel bíró rajzolat szerepel.

Kibocsátó ország: Franciaország.

A megemlékezés tárgya: Az AIDS elleni küzdelem az AIDS világnapja alkalmából.

A rajzolat leírása: Az érme előlapján az AIDS elleni küzdelem jelképe, a piros szalag látható. A fordított V alakú piros szalagot a Visual AIDS művészcsapatának és Franck Moore amerikai festőnek a kezdeményezésére hozták létre. A szív felett viselt szalag a betegekkel vállalt szolidaritásra emlékeztet. Azt az üzenetet hordozza, hogy eljön az a nap, amikor legyőzzük a betegséget. Az előlapon 3 szalag látható. Ezek egyikét a hagyományos irányban és piros színben ábrázolják a BU minőségű (verdefényes, forgalomba nem került) és BE proof kivitelű változatok számára. A másik 2 szalag eredeti irányba fordított 2 V betűt alkot, és ezzel az olyannyira remélt győzelem szimbolikáját hangsúlyozza. Az érme felső részén a december 1-i dátum látható, amely az UNESCO AIDS elleni küzdelemnek szentelt világnapja.

Az érme külső gyűrűjén az európai zászló 12 csillaga látható.

Kibocsátandó mennyiség: 3 millió darab

A kibocsátás időpontja: 2014. november

([1]) A 2002-ben kibocsátott pénzérmék nemzeti előlapjait lásd: HL C 373., 2001.12.28., 1. o.

([2]) Lásd a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2009. február 10-i következtetéseit, valamint a pénzforgalomba szánt euróérmék nemzeti előlapjára és kibocsátására vonatkozó közös iránymutatásokról szóló, 2008. december 19-i bizottsági ajánlást (HL L 9., 2009.1.14., 52. o.).

Az Európai Bizottság nyilatkozata az 1082/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti, az egészségügyi ellenintézkedések beszerzéséről szóló közös közbeszerzési megállapodás 7. cikkének (3) bekezdéséről

(2014/C 185/05)

Az egészségügyi ellenintézkedések beszerzéséről szóló közös közbeszerzési megállapodás célja, hogy elősegítse a hatálya alá tartozó közös beszerzési tevékenységekhez kapcsolódó gyakorlati problémák megoldását. Az Uniót és az uniós intézményeket nem ruházza fel illetékességgel, sem közjogi hatáskörökkel a közegészségügy területén. A megállapodás 7. cikkének (3) bekezdése kizárólag a közös közbeszerzés belső adminisztratív irányításával kapcsolatos döntéshozatali eljárásokra vonatkozik. Csak végső eszközként alkalmazandó a döntéshozatal megrekedésének elkerülésére.

A TAGÁLLAMOKTÓL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

A Bizottság közleménye a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló 1008/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 17. cikkének (5) bekezdése alapján

Pályázati felhívás menetrend szerinti légi járatok közszolgáltatási kötelezettség alapján történő üzemeltetésére

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2014/C 185/06)

Tagállam	Svédország
Érintett útvonalak	Gällivare–Arlanda, Hemavan–Arlanda, Lycksele–Arlanda, Pajala–Luleå, Sveg–Arlanda, Vilhelmina–Arlanda, Östersund–Umeå, Hagfors–Arlanda és Torsby–Arlanda
A szerződés időbeli hatálya	2015. október 25-től 2019. október 26-ig
A pályázatok benyújtásának határideje	E pályázati felhívás közzétételétől számított 60 nap
A pályázati felhívás szövege, valamint a nyilvános pályázati eljárással és a módosított közszolgáltatási kötelezettséggel összefüggő lényeges információk és/vagy dokumentumok a következő címen szerezhetők be	További információk: Svédország közlekedési hatósága SE-781 87 Borlänge SVERIGE Internet: http://www.trafikverket.se/Foretag/Upphandling/Aktuella-upphandlingar/ A pályázati felhívás hivatkozási száma: TRV 2014/12198 Tel.: +46 771921921 Kapcsolattartók: Anna Fürst E-mail: anna.furst@trafikverket.se Johan Holmér E-mail: johan.holmer@trafikverket.se

Felszámolási intézkedés

Határozat felszámolási eljárás megindításáról a következővel szemben: LA VIE ANONIMI ELLINIKI ASZFALISZTIKI ETAIRIA IGEIÁSZ

(Közzététel a biztosítóintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. március 19-i 2001/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 14. cikke alapján.)

(2014/C 185/07)

Biztosító	LA VIE ANONIMI ELLINIKI ASZFALISZTIKI ETAIRIA IGEIÁSZ, székhelye: Filadelfeos & Kefalariu 1, 145 62 Kifissia, Görögország.
A határozat időpontja, hatálybalépése és típusa	A Görög Nemzeti Bank hitel- és biztosítási ügyekkel foglalkozó bizottságának 2014. február 21-i 103/1 határozata a társaság működési engedélyének végleges visszavonásáról és a társaság felszámolásáról. A hatálybalépés időpontja: 2014. február 21.
Illetékes hatóság	Görög Nemzeti Bank, Magánbiztosítási Felügyeleti Részleg Cím: El. Venizelou 21 102 50 Athén Görögország
Felügyeleti hatóság	Görög Nemzeti Bank, Magánbiztosítási Felügyeleti Részleg Cím: El. Venizelou 21 102 50 Athén Görögország
Kinevezett felszámoló	Eleni Atherinou (Felszámolási felügyelő) *Cím:* Zefirou 24, 14563 Kifissia Görögország
Alkalmazandó jog	A 400/1970. sz. törvényerejű rendelet 3. cikke (3) bekezdésének, 3. cikke (7)–(9) bekezdésének, 10., 12a. és 17a–17c. cikkének megfelelő görög jog.

V

(Hirdetmények)

KÖZIGAZGATÁSI ELJÁRÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Pályázati felhívás IX-2015/01. – „Az európai szintű politikai pártoknak nyújtott támogatások”

(2014/C 185/08)

Az Európai Unióról szóló szerződés 10. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy az európai szintű politikai pártok hozzájárulnak az európai politikai tudatosság kialakításához és az uniós polgárok akaratának kinyilvánításához. Ezenkívül az Európai Unió működéséről szóló szerződés 224. cikke előírja, hogy az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben meghatározza az Európai Unióról szóló szerződés 10. cikkének (4) bekezdésében említett európai szintű politikai pártokra irányadó szabályokat, így különösen a finanszírozásukra vonatkozó előírásokat.

Erre tekintettel a Parlament pályázati felhívást tesz közzé az európai szintű politikai pártoknak nyújtandó támogatásokra vonatkozóan.

1. **Alap-jogiaktus**

Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2004/2003/EK rendelete az európai szintű politikai pártokra irányadó előírásokról és finanszírozásuk szabályairól (a továbbiakban: a 2004/2003/EK rendelet) ([1]).

Az Európai Parlament Elnökségének 2004. március 29-i határozata a 2004/2003/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárásokról (a továbbiakban: a 2004. március 29-i elnökségi határozat) ([2]).

Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (a továbbiakban: a költségvetési rendelet) ([3]).

A Bizottság 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelete az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól (a továbbiakban: alkalmazási szabályok) ([4]).

2. **Cél**

A 2004. március 29-i elnökségi határozat 2. cikke értelmében „az Európai Parlament a támogatásra irányuló pályázatban szereplő évet megelőző minden év első félévében közzétesz egy pályázati felhívást a pártok és alapítványok finanszírozásának céljával adott támogatások odaítélésére”.

Ez a pályázati felhívás a 2015. pénzügyi évre vonatkozó támogatási kérelmeket érinti, és a 2015. január 1. és december 31. közötti tevékenységeket fedi le. A támogatás célja a kedvezményezett éves munkaprogramjának támogatása.

([1]) HL L 297., 2003.11.15., 1. o.
([2]) HL C 155., 2004.6.12., 1. o.
([3]) HL L 298., 2012.10.26., 1. o.
([4]) HL L 362., 2012.12.31., 1. o.

3. **Elfogadhatóság**

A pályázatok csak akkor tekinthetők elfogadhatónak, ha azokat írásban, a 2004. március 29-i elnökségi határozat 1. mellékletében foglalt formanyomtatvány kitöltésével nyújtják be, és a megadott határidőig továbbítják az Európai Parlament elnökének.

4. **Kritériumok és igazoló okmányok**

4.1. *Támogathatósági kritériumok*

A támogathatóság feltétele, hogy az európai szintű politikai párt teljesíti a 2004/2003/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételeket, azaz:

a) jogi személyiséggel rendelkezik azon tagállamban, amelyben a székhelye található;

b) képviselteti magát európai parlamenti képviselői révén a tagállamok legalább egynegyedében, illetve a nemzeti vagy a regionális parlamentekben vagy a regionális gyűlésekben, vagy a legutóbbi európai parlamenti választásokon a tagállamok legalább egynegyedében megkapta az adott tagállamokban leadott szavazatok legalább három százalékát;

c) különösen programjában és tevékenysége során tiszteletben tartja azon elveket, amelyeken az Európai Unió alapul, azaz a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása, valamint a jogállamiság elvét;

d) részt vett az európai parlamenti választásokon vagy kifejezte erre irányuló szándékát.

A 2004/2003/EK rendelet rendelkezéseinek alkalmazásában az Európai Parlament egy képviselője csak egyetlen európai szintű politikai párt tagja lehet (a 2004/2003/EK rendelet 10. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdése).

A fent említettekre tekintettel tájékoztatjuk a politikai pártokat, hogy az Európai Parlament oly módon alkalmazza a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontját, hogy az Európai Parlament képviselője kizárólag azon európai szintű politikai párt tagja lehet, amelynek nemzeti politikai pártja is tagja.

4.2. *Kizárási kritériumok*

A pályázóknak tanúsítaniuk kell továbbá, hogy nincsenek a költségvetési rendelet 106. cikkének (1) bekezdésében és 107. cikkében felsorolt helyzetek egyikében sem.

4.3. *Kiválasztási szempontok*

A pályázóknak bizonyítaniuk kell, hogy jogi és pénzügyi értelemben is képesek a támogatási kérelemben meghatározott munkaprogram végrehajtására, és rendelkeznek a támogatási kérelem tárgyát képező munkaprogram sikeres végrehajtásához szükséges technikai lehetőségekkel és igazgatási képességekkel.

4.4. *A támogatás odaítélésének szempontjai*

A 2004/2003/EK rendelet 10. cikke értelmében a 2015-ös pénzügyi év tekintetében rendelkezésre álló előirányzatokat a következőképpen osztják el azon európai szintű politikai pártok között, amelyek támogatási kérelmét a támogathatósági és a kizárási kritériumok, valamint a kiválasztási szempontok alapján elfogadták:

a) 15 %-ot egyenlő arányban osztanak el,

b) 85 %-ot az Európai Parlamentben megválasztott képviselőkkel rendelkező pártok között osztanak el, a megválasztott képviselők számának arányában.

4.5. *Igazoló dokumentumok*

A fenti feltételek értékeléséhez a pályázóknak a következő igazoló dokumentumokat kell rendelkezésre bocsátaniuk:

a) eredeti kísérőlevél a kért összeg megjelölésével;

b) a 2004. március 29-i elnökségi határozat 1. mellékletében foglalt formanyomtatvány, megfelelően kitöltve és aláírva (az adatok valódiságáról szóló írásbeli nyilatkozattal együtt);

c) a politikai párt alapokmánya ([1]);

d) igazolás a hivatalos bejegyzésről ([1]);

e) friss igazolás a politikai párt létezéséről;

f) az igazgatók/igazgatótanácsi tagok névsora (vezeték- és keresztnév, tisztség vagy beosztás a pályázó párt szervezetén belül) ([1]);

g) dokumentumok, amelyek igazolják, hogy a pályázó megfelel a 2004/2003/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételeknek;

h) dokumentumok, amelyek igazolják, hogy a pályázó megfelel a 2004/2003/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott feltételeknek ([1]), ([2]);

i) a politikai párt programja ([1]);

j) külső könyvvizsgáló által hitelesített átfogó pénzügyi kimutatás a 2013. évről ([1]), ([3]);

k) az éves munkaprogram leírása;

l) az Unió költségvetésből finanszírozható költségeket tartalmazó ideiglenes működési költségvetés az érintett időszakra vonatkozóan (2015. január 1-jétől 2015. december 31-ig).

5. **Az Uniós költségvetésből nyújtott támogatás**

A 2015-ös pénzügyi évre vonatkozóan a Parlament költségvetésének 402. jogcímcsoportja („Európai politikai pártoknak nyújtott támogatások") keretében nyújtott finanszírozás összesen 28 350 084 EUR-t tesz ki. Ezt a költségvetési hatóságnak jóvá kell hagynia.

A kedvezményezett részére az Európai Parlament által folyósított maximális összeg semmilyen körülmények között sem haladhatja meg az európai szintű politikai pártok elszámolható működési költségének 85 %-át. A bizonyítási teher az érintett politikai pártra hárul.

A támogatást működési támogatás formájában nyújtják, a költségvetési rendeletben és az alkalmazási szabályokban meghatározottakkal összhangban. A támogatás kifizetésére és a felhasználásához kapcsolódó kötelezettségekre vonatkozó szabályokat a támogatás odaítéléséről szóló határozat tartalmazza, amelynek mintája a 2004. március 29-i elnökségi határozat 2a. mellékletében található.

6. **A pályázatok benyújtásának eljárása és határideje**

6.1. *Határidő és a pályázatok benyújtása*

A pályázatok benyújtásának határideje **2014. szeptember 30.** A határidő után beérkező pályázatokat nem veszik figyelembe.

A pályázatokat:

a) a támogatáshoz kapcsolódó pályázati formanyomtatvány felhasználásával kell benyújtani (a 2004. március 29-i elnökségi határozat 1. melléklete);

b) a pályázónak vagy szabályszerűen felhatalmazott képviselőjének feltétlenül alá kell írnia;

c) kettős borítékban lezárva kell megküldeni; mindkét borítékot le kell zárni. A címzett szervezeti egység pályázati felhívásban megjelölt címe mellett a belső borítékon a következőt is fel kell tüntetni:

([1]) Vagy nyilatkozat arról, hogy a korábban benyújtott dokumentumokhoz képest nem történt változás.
([2]) Beleértve a 3. cikk (1) bekezdése b) pontjának első albekezdésében és a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett megválasztott személyek listáját is.
([3]) Kivéve, ha az európai szintű politikai pártot a folyó évben hozták létre.

„CALL FOR PROPOSALS – *2015 GRANTS TO POLITICAL PARTIES AT EUROPEAN LEVEL*

NOT TO BE OPENED BY THE MAIL SERVICE OR BY ANY UNAUTHORISED PERSON"

Öntapadós borítékok használata esetén ragasztószalaggal le kell zárni azokat, és a feladónak úgy kell aláírnia, hogy aláírása érintse a ragasztószalagot és a borítékot is. A feladó aláírása akkor teljes, ha a kézzel írott név mellett az általa képviselt szervezet bélyegzője is szerepel.

A külső borítékon fel kell tüntetni a feladó címét és a következő címet:

EUROPEAN PARLIAMENT
Mail Service
KAD 00D008
2929 Luxembourg

A belső borítékot a következőképpen kell megcímezni:

President of the European Parliament
Attn. Mr Roger Vanhaeren, Director-General of Finance
SCH 05B031
2929 Luxembourg

d) legkésőbb a pályázati felhívásban meghatározott határidő napján kell továbbítani ajánlott levélként vagy futárszolgálat által (előbbi esetében igazolásul a postai bélyegző, utóbbi esetben a feladóvevény kelte szolgál).

6.2. *További eljárás és menetrend*

Az európai szintű politikai pártoknak nyújtandó támogatások odaítélése tekintetében a következő eljárást és menetrendet alkalmazzák:

a) a pályázatok továbbítása az Európai Parlamenthez (legkésőbb 2014. szeptember 30-án);

b) az Európai Parlament illetékes szervezeti egysége megvizsgálja és kiválasztja a pályázatokat; csak a pályázati felhívásban rögzített támogathatósági, kizárási és kiválasztási feltételeknek eleget tevő pályázatokat vizsgálják meg;

c) az Európai Parlament Elnöksége elfogadja a támogatás odaítéléséről szóló határozatot (elvileg legkésőbb 2015. január 1-jén, a 2004. március 29-i elnökségi határozat 4. cikkében meghatározottak szerint);

d) értesítés a támogatási határozatokról;

e) a támogatási összeg 80 %-át kitevő előleg kifizetése (a támogatás odaítéléséről szóló határozatot követő 15 napon belül).

6.3. *További információk*

A következő szövegek elérhetők az Európai Parlament internetes oldalán, az alábbi címen:

http://www.europarl.europa.eu/tenders/invitations.htm

a) 2004/2003/EK rendelet;

b) az Elnökség 2004. március 29-i határozata;

c) pályázati formanyomtatvány támogatáshoz (a 2004. március 29-i elnökségi határozat 1. melléklete).

A támogatások odaítélésére irányuló pályázati felhívással kapcsolatos kérdések a következő e-mail címen tehetők fel, a közzétételre történő hivatkozás feltüntetésével: fin.part.fond.pol@europarl.europa.eu

6.4. A *személyes adatok feldolgozása*

A 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) értelmében a támogatási kérelemben és mellékleteiben szereplő személyes adatokat a tisztesség, a jogszerűség és az arányosság elveinek megfelelően, e projekt kifejezett és törvényes célja érdekében kezelik. Az Európai Parlament illetékes szolgálatai és szervei a kérelem feldolgozásához és a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméhez szükséges mértékben kezelhetik a személyes adatokat, és továbbíthatják azokat a belső ellenőrzési szolgálatokhoz, az Európai Számvevőszékhez, a pénzügyi szabálytalanságokat vizsgáló testülethez vagy az Európai Csalás Elleni Hivatalhoz (OLAF).

Az európai szintű politikai párt tagjainak és képviselőinek neveit, amelyeket a 2004/2003/EK rendelet 3. cikkének b) pontjában foglalt, képviseletre vonatkozó kritériumnak való megfelelés érdekében a támogatás iránti kérelemmel együtt továbbítanak, az Európai Parlament az Európai Parlament dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) alkalmazásában közzéteheti és nyilvánosságra hozhatja. A politikai pártokat felkérjük, hogy kérelmükhöz csatolják a párt érintett tagjai vagy képviselői által aláírt nyilatkozatot, amelyben kijelentik, hogy tájékoztatást kaptak nevük nyilvánosságra hozataláról, és hozzájárulnak ahhoz.

Az érintett személyek az európai adatvédelmi biztoshoz (edps@edps.europa.eu) fordulhatnak jogorvoslatért.

([1]) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.
([2]) HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

Pályázati felhívás IX-2015/02. sz. – „Támogatások az európai szintű politikai alapítványok részére”

(2014/C 185/09)

Az Európai Unióról szóló szerződés 10. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy az európai szintű politikai pártok hozzájárulnak az európai politikai tudatosság kialakításához és az uniós polgárok akaratának kinyilvánításához. Ezenkívül az Európai Unió működéséről szóló szerződés 224. cikke előírja, hogy az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben meghatározza az Európai Unióról szóló szerződés 10. cikkének (4) bekezdésében említett európai szintű politikai pártokra irányadó szabályokat, így különösen a finanszírozásukra vonatkozó előírásokat.

A 2007-ben felülvizsgált 2004/2003/EK rendelet elismerte az európai szintű politikai alapítványok szerepét, amelyek – mint az európai szintű politikai pártokhoz kapcsolódó szervezetek – „tevékenységeiken keresztül támogathatják és megerősíthetik ez utóbbiak célkitűzéseit, különösen azáltal, hogy hozzájárulnak a közérdekű európai politikai kérdésekről és az európai integrációról szóló vitákhoz, és katalizátorként szolgálhatnak új gondolatok, elemzések és politikai lehetőségek megvalósításához”. E rendelet előirányozza az Európai Parlament által nyújtott éves működési támogatást mindazon politikai alapítványok részére, amelyek erre vonatkozó kérvényt nyújtanak be, és eleget tesznek a rendeletben foglalt feltételeknek.

E vonatkozásban a Parlament pályázati felhívást tesz közzé az európai szintű politikai alapítványok támogatására.

1. **Alap-jogiaktus**

Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2004/2003/EK rendelete [1] az európai szintű politikai pártokra irányadó előírásokról és finanszírozásuk szabályairól (a továbbiakban: a 2004/2003/EK rendelet).

Az Európai Parlament Elnökségének határozata [2] a 2004/2003/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárásokról (a továbbiakban: 2004. március 29-i elnökségi határozat).

A Tanács 2012. június 25-i 966/2002/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelete [3] az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről (a továbbiakban: a költségvetési rendelet).

A Bizottság 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelete [4] az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól (a továbbiakban: alkalmazási szabályok).

2. **Célkitűzés**

Az elnökségi határozat 2. cikke értelmében:„Az Európai Parlament a támogatásra irányuló pályázatban szereplő évet megelőző minden év első félévében közzétesz egy pályázati felhívást a pártok és alapítványok finanszírozásának céljával adott támogatások odaítélésére.”

Ez a pályázati felhívás a 2015-ös költségvetési évre vonatkozó támogatási kérelmeket érinti, és a 2015. január 1. és december 31. közötti tevékenységeket fedi le. A támogatás célja a kedvezményezett éves munkaprogramjának támogatása.

3. **Elfogadhatóság**

A kérelmek csak akkor tekinthetők elfogadhatónak, ha azokat írásban, a fenti, 2004. március 29-i elnökségi határozat 1. mellékletében foglalt formanyomtatvány kitöltésével nyújtják be, és a megadott határidőig továbbítják az Európai Parlament elnökének.

---

[1] HL L 297., 2003.11.15., 1. o.
[2] HL C 155., 2004.6.12., 1. o.
[3] HL L 298., 2012.10.26., 1. o.
[4] HL L 362., 2012.12.31., 1. o.

4. **Feltételek és igazoló dokumentumok**

4.1. *Támogathatósági szempontok*

Ahhoz, hogy az európai szintű politikai alapítvány jogot formálhasson támogatásra, eleget kell tennie a 2004/2003/EK rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében megállapított feltételeknek, azaz az európai szintű politikai alapítvány:

a) kapcsolódik az e rendelet értelmében elismert egyik európai szintű politikai párthoz, és e kapcsolatot az érintett párt igazolja;

b) jogi személyiséggel rendelkezik azon tagállamban, amelyben a székhelye található. E jogi személyiség elkülönül attól az európai szintű politikai párttól, amelyhez az alapítvány kapcsolódik;

c) különösen programjában és tevékenysége során tiszteletben tartja azon elveket, amelyeken az Európai Unió alapul, azaz a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásának elvét, valamint a jogállamiság elvét;

d) nem profitorientált;

e) irányító testületének összetétele földrajzi szempontból kiegyenlített.

Ezen túlmenően az alapítványnak a 2004/2003/EK rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározott alábbi feltételeket is teljesítenie kell: „E rendelet keretein belül az európai szintű politikai pártok és alapítványok a nemzeti jogszabályokkal összhangban maguk határozzák meg kapcsolatuk részletes szabályait, beleértve a napi irányítás és a vezetési struktúra megfelelő mértékű szétválasztását egyrészt az európai szintű politikai alapítvány, másrészt az azon európai szintű politikai párt között, amelyhez az alapítvány kapcsolódik."

4.2. *Kizárási szempontok*

A pályázóknak igazolniuk kell továbbá, hogy a költségvetési rendelet 106. cikkének (1) bekezdésében és 107. cikkében meghatározott helyzetek egyike sem áll fenn esetükben.

4.3. *Kiválasztási szempontok*

A pályázóknak bizonyítaniuk kell, hogy jogi és pénzügyi értelemben is képesek a támogatási kérelemben meghatározott munkaprogram végrehajtására, és rendelkeznek a munkaprogram sikeres megvalósításához szükséges technikai lehetőségekkel és igazgatási képességekkel.

4.4. *A támogatás odaítélésének szempontjai*

A 2004/2003/EK rendelet 4. cikkének (5) bekezdése értelmében a 2015-es pénzügyi évre rendelkezésre álló előirányzatokat azon politikai alapítványok között osztják fel, amelyek finanszírozás iránti pályázatai az elfogadhatóság, a támogathatóság, a kizárás és a kiválasztás tekintetében pozitív elbírálásban részesültek az alábbiak szerint:

a) 15 %-ot egyenlő részekben osztanak el;

b) 85 %-ot azok között osztanak el, amelyek olyan európai szintű politikai párttal állnak kapcsolatban, amelyek az Európai Parlamentben megválasztott képviselőkkel rendelkeznek.

4.5. *Igazoló dokumentumok*

A fenti feltételek értékeléséhez a pályázóknak a következő igazoló dokumentumokat kell rendelkezésre bocsátaniuk:

a) az eredeti kísérőlevél, a kért támogatás összegének megnevezésével;

b) a 2004. március 29-i elnökségi határozat 1. mellékletében található, megfelelően kitöltött és aláírt pályázati formanyomtatvány (az adatok valódiságáról szóló írásbeli nyilatkozattal együtt);

c) a politikai alapítvány alapokmánya ([1]);

([1]) Vagy nyilatkozat arról, hogy a korábban benyújtott dokumentumokhoz képest nem történt változás.

d) igazolás a hivatalos bejegyzésről ([1]);

e) friss igazolás a politikai alapítvány létezéséről;

f) az igazgatótanács igazgatóinak/tagjainak listája (vezeték- és keresztnév, állampolgárság, tisztségek vagy beosztások a politikai alapítványon belül);

g) a politikai alapítvány programja ([1]);

h) külső könyvvizsgáló által hitelesített átfogó pénzügyi kimutatás a 2013. évről ([2]);

i) az uniós költségvetésből finanszírozásra jogosult költségeket feltüntető ideiglenes működési költségvetés az érintett jogosultsági időszakra vonatkozóan (2015. január 1-jétől 2015. december 31-ig);

j) az éves munkaprogram leírása;

k) azon dokumentumok, amelyek igazolják, hogy a politikai alapítvány megfelel a 2004/2003/EK rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

5. **Az EU költségvetéséből nyújtott támogatás**

A 2015-es pénzügyi évre vonatkozó finanszírozás az Európai Unió költségvetésének 403. jogcímcsoportja – „Európai politikai alapítványoknak nyújtott támogatások" – tekintetében összesen mintegy 13 668 000 EUR összeget tesz ki. Ezt a költségvetési hatóságnak jóvá kell hagynia.

A kedvezményezett részére az Európai Parlament által folyósított maximális összeg semmilyen körülmények között sem haladhatja meg az európai szintű politikai alapítványok elszámolható működési költségének 85 %-át. A bizonyítási teher az érintett politikai alapítványra hárul.

A támogatást működési támogatás formájában nyújtják, a költségvetési rendeletben és a költségvetési rendelet végrehajtási szabályaiban meghatározottakkal összhangban. A támogatás kifizetésére és a felhasználásához kapcsolódó kötelezettségekre vonatkozó szabályokat a támogatás odaítéléséről szóló határozat tartalmazza, amelynek modellje a 2004. március 29-i elnökségi határozat 2b. mellékletében található.

6. **A pályázatok benyújtásának eljárása és határideje**

6.1. *A pályázatok benyújtásának határideje*

A pályázatok benyújtásának határideje 2014. szeptember 30. A határidő után beérkező pályázatokat nem veszik figyelembe.

A pályázatokat:

a) a támogatáshoz kapcsolódó pályázati formanyomtatvány felhasználásával kell benyújtani (a 2004. március 29-i elnökségi határozat 1. melléklete);

b) a pályázónak vagy szabályszerűen felhatalmazott képviselőjének azt feltétlenül alá kell írnia;

c) kettős borítékban lezárva kell megküldeni; mindkét borítékot le kell zárni. A címzett osztály címe mellett – amelyet a pályázati felhívás tartalmaz – a belső borítékon a következőt is fel kell tüntetni:

'CALL FOR PROPOSALS — *2015 GRANTS TO POLITICAL FOUNDATIONS AT EUROPEAN LEVEL*

NOT TO BE OPENED BY THE POSTAL SERVICE OR BY ANY UNAUTHORISED PERSON'

Öntapadós borítékok alkalmazása esetén azokat ragasztószalaggal le kell zárni, és a feladónak úgy kell aláírnia, hogy aláírása érintse a ragasztószalagot és a borítékot is. A feladó aláírása akkor teljes, ha a kézzel írott név mellett az általa képviselt szervezet bélyegzője is szerepel.

A külső borítékon fel kell tüntetni a feladó címét és a következő címet:

EUROPEAN PARLIAMENT
Mail Service
KAD 00D008
2929 Luxembourg

([1]) Vagy nyilatkozat arról, hogy a korábban benyújtott dokumentumokhoz képest nem történt változás.
([2]) Kivéve, ha a pályázó szervezetet a folyó évben hozták létre.

A belső borítékot a következőképpen kell megcímezni:

President of the European Parliament
Attn. Mr Roger Vanhaeren, Director-General of Finance
SCH 05B031
2929 Luxembourg

d) legkésőbb a pályázati felhívásban meghatározott határidő napján kell továbbítani ajánlott levélként vagy futárszolgálat által (előbbi esetében igazolásul a postai bélyegző, utóbbi esetben a feladóvevény kelte szolgál).

6.2. *További eljárás és menetrend*

Az európai szintű politikai pártoknak nyújtandó támogatások odaítélése tekintetében a következő eljárást és menetrendet alkalmazzák:

a) a pályázatok továbbítása az Európai Parlamenthez (legkésőbb 2014. szeptember 30-ig);

b) az Európai Parlament osztályai megvizsgálják és kiválasztják a pályázatokat. Csak a pályázati felhívásban rögzített jogosultsági, kizárási és kiválasztási feltételeknek eleget tevő pályázatokat vizsgálják meg;

c) az Európai Parlament Elnöksége elfogadja a támogatás odaítéléséről szóló végleges határozatot (elvileg legkésőbb 2015. január 1-jén, a 2004. március 29-i elnökségi határozat 4. cikkében meghatározottak szerint) és az eredményről értesíti a pályázókat;

d) értesítés a támogatási határozatokról;

e) a támogatási összeg 80 %-át kitevő előleg kifizetése (a támogatás odaítéléséről szóló határozatot követő 15 napon belül).

6.3. *További információk*

A következő dokumentumok megtalálhatók az Európai Parlament internetes oldalán, az alábbi címen:

http://www.europarl.europa.eu/tenders/invitations.htm

a) 2004/2003/EK rendelet;

b) az Elnökség 2004. március 29-i határozata;

c) pályázati formanyomtatvány támogatáshoz (a 2004. március 29-i elnökségi határozat 1. melléklete).

A pályázati felhívással – ezen belül a támogatások odaítélésével – kapcsolatos kérdéseiket a következő e-mail címre küldhetik, feltüntetve a dokumentum hivatkozási számát: fin.part.fond.pol@europarl.europa.eu

6.4. A *személyes adatok feldolgozása*

Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete ([1]) értelmében a támogatási kérelemben és mellékleteiben szereplő személyes adatokat a tisztesség, a jogszerűség és az arányosság elveinek megfelelően, e projekt kifejezett és törvényes célja érdekében kezelik. Az Európai Parlament illetékes osztályai és szervei a kérelem feldolgozásához és a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméhez szükséges mértékben kezelhetik a személyes adatokat, és továbbíthatják azokat a belső ellenőrzési szolgálatokhoz, az Európai Számvevőszékhez, a pénzügyi szabálytalanságokat vizsgáló testülethez vagy az Európai Csalás Elleni Hivatalhoz (OLAF).

Az érintett személyek az európai adatvédelmi biztoshoz (edps@edps.europa.eu) fordulhatnak jogorvoslatért.

([1]) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Összefonódás előzetes bejelentése

(Ügyszám: M.7209 – Faurecia/Magneti Marelli/JV)

Egyszerűsített eljárás alá vont ügy

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2014/C 185/10)

1. 2014. június 10-én az Európai Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ([1]) 4. cikke szerint bejelentést kapott a PSA Peugeot Citroen csoport (PSA, Franciaország) anyavállalatát képező Peugeot SA végső irányítása alá tartozó Faurecia S.A. (Faurecia, Franciaország) és a FAIT csoport (FIAT, Olaszország) anyavállalatát képező FIAT S.p.A. irányítása alá tartozó Magneti Marelli S.p.A. (Magneti Marelli, Olaszország) által tervezett összefonódásról, amely szerint e vállalkozások újonnan alapított közös vállalkozásban szerzett részesedés útján közös irányítást szereznek az összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében egy újonnan alapított, franciaországi közös vállalkozás felett.

2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:

— a Faurecia esetében: autóipari felszerelések, többek között autóülések, beltéri és külső elemek, valamint kibocsátásszabályozási technológiák gyártása és szállítása,

— a PSA esetében: az autóipari szektor termékeinek és szolgáltatásainak kínálata,

— a Magneti Marelli esetében: csúcstechnológiás alkatrészek és rendszerek gyártása és kínálata az autóipari szektor számára, beleértve az autóipari világítástechnikai termékeket, az erőátviteli rendszereket, az elektronikai rendszereket, a felfüggesztési rendszereket és lengéscsillapítókat, a kipufogórendszereket, a műanyag alkatrészeket és modulokat, a pótalkatrészeket és értékesítés utáni szolgáltatásokat, valamint az autósporthoz kapcsolódó termékeket,

— a FIAT esetében: az autóipari szektor termékeinek és szolgáltatásainak kínálata.

3. Az Európai Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás az összefonódás-ellenőrzési rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja. Az Európai Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet szerinti egyes összefonódások kezelésére vonatkozó egyszerűsített eljárásról szóló közleménye ([2]) szerint az ügyet egyszerűsített eljárásra utalhatja.

4. Az Európai Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az összefonódás kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be az Európai Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő tíz napon belül kell az Európai Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételeket az M. 7209 – Faurecia/Magneti Marelli/JV hivatkozási szám feltüntetése mellett lehet eljuttatni az Európai Bizottsághoz faxon (faxszám: +32 22964301), e-mailben a COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu címre vagy postai úton a következő címre:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussels
Belgique/België

([1]) HL L 24., 2004.1.29., 1. o. (az összefonódás-ellenőrzési rendelet).
([2]) HL C 366., 2013.12.14., 5. o.

Összefonódás előzetes bejelentése

(Ügyszám: M.7294 – Carlyle/Haier Group/Haier Biomedical and Laboratory Product)

Egyszerűsített eljárás alá vont ügy

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2014/C 185/11)

1. 2014. június 6-án az Európai Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ([1]) 4. cikke szerint bejelentést kapott a Carlyle Group L.P. (Carlyle, USA) és a Haier Group Corporation (Haier-csoport, Kína) által tervezett összefonódásról, amely szerint e vállalkozások közös irányítást kívánnak szerezni az összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a jelenleg a Haier-csoport kizárólagos irányítása alá tartozó Haier Biomedical and Laboratory Products Co., Ltd. (HBML, Kína) felett.

2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:

— a Carlyle esetében: globális alternatív vagyonkezelő,

— a Haier-csoport esetében: elektronikus fogyasztási cikkek és háztartási készülékek nemzetközi gyártója és szállítója,

— a HBML esetében: általános laboratóriumi felszerelések, különösen orvosi fagyasztók, orvosi hűtők/fagyasztók és orvosbiológiai biztonsági sisakok szállítója.

3. Az Európai Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás az összefonódás-ellenőrzési rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja. Az Európai Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet szerinti egyes összefonódások kezelésére vonatkozó egyszerűsített eljárásról szóló közleménye ([2]) szerint az ügyet egyszerűsített eljárásra utalhatja.

4. Az Európai Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az összefonódás kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be az Európai Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő tíz napon belül kell az Európai Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételeket az M.7294 – Carlyle/Haier Group/Haier Biomedical and Laboratory Product hivatkozási szám feltüntetése mellett lehet eljuttatni az Európai Bizottsághoz faxon (+32 22964301), e-mailben a COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu címre vagy postai úton a következő címre:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussels
Belgique/België

([1]) HL L 24., 2004.1.29., 1. o. (az összefonódás-ellenőrzési rendelet).
([2]) HL C 366., 2013.12.14., 5. o.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU